Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL VII Nr. 327 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 15 iulie 1955

Contribuția activă la succesul campaniei de recoltare, treieriș și colectare — o însemnată datorie patriotică a învățătorilor

De multă vreme oamenii muncii din patria noastră s-au obișnuit să vadă în învățători nu numai educatori ai tinerei generații, ci și participanți de frunte la viața obștească, oameni care, cu fapta și cuvîntul lor înflăcărat, contribuie la făurirea vieții noi. În toate colțurile țării, în cele mai îndepărtate cătune, în orice așezămînt de cultură, învățătorul este ascultat, sfatul și pilda lui sînt urmate cu drag, munca lui este prețuită la justa ei valoare.

Sarcinile pe care partidul și guvernul le pun în fața întregului popor în etapa actuală pentru a asigura strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei cer cadrelor didactice o deosebită intensificare a activității lor obștești, folosirea din plin a influenței lor în rîndurile țărănimii muncitoare, în vederea mobilizării acesteia în lupta pentru o recoltă îmbelșugată.

Datorită muncii pline de abnegație duse de întregul nostru popor, recolta din acest an are perspective deosebit de frumoase. Condițiile climaterice din ultimele luni însă, vîntul și ploile care au culcat cerealele pe suprafețe însemnate pun sarcini speciale în fața tuturor oamenilor muncii, cerînd ca, alături de întrebuințarea la maximum a mijloacelor mecanizate, să fie antrenate toate forțele pentru a se folosi orice mijloc ce poate contribui la asigurarea unei recoltări rapide și fără pierderi.

În cele mai multe regiuni ale țării, organele de învățămînt și sindicale, conducerile școlilor și cadrele didactice au luat măsuri din timp pentru a contribui la succesul acestei munci. Comitetul regional Galați al Sindicatului muncitorilor din învățămînt, de pildă, a elaborat un plan amănunțit de sprijinire a campaniei agricole de vară, coordonîndu-l cu acțiunile secției de învățămînt. Și în regiunea Suceava secția de învățămînt și comitetul sindical s-au preocupat de această problemă, planificînd astfel concediile cadrelor didactice, încît să se asigure existența în școli, în permanență, a unui număr suficient de cadre didactice care să desfășoare munca obștească. La Iași, comitetul sindical regional a analizat temeinic munca dusă de comitetele raionale în sprijinul campaniei agricole, criticînd cu hotărîre lipsurile unora din ele, de exemplu ale comitetului raional Huși, care n-a trimis nici o brigadă artistică în unitățile agricole socialiste din raion.

O muncă frumoasă desfășoară în această etapă cadrele didactice din regiunea Craiova. Numai în raionul Strehaia, de pildă, în ultima perioadă cadrele didactice au ținut aproape 100 de conferințe la căminele culturale și în cercurile agrotehnice din gospodăriile agricole de stat și colective.

Experiența muncii obștești a cadrelor noastre didactice ne arată că această muncă este încununată de succes atunci cînd nu se mărginește la îndrumări generale, ci este bazată pe cunoașterea temeinică a problemelor specifice din comuna unde ea se desfășoară, precum și a conținutului concret al metodelor înaintate de muncă agricolă. De aceea, învățătorii au datoria să studieze temeinic directivele partidului și guvernului, recomandările agrotehnice și condițiile locale, pentru a-și putea desfășura cu succes activitatea. În cadrul muncii de lămurire duse în rîndurile țăranilor muncitori, învățătorii și profesorii trebuie să insiste asupra faptului că, ținînd seama de rodnicia pămîntului țării noastre, totul depinde de felul cum sînt îngrijite culturile și cum se face recoltarea lor. Ei trebuie să dea exemple de țărani muncitori — cum sînt mulți în toate satele țării — care chiar în anii cu condiții climaterice grele, cu secetă sau ploi prea multe, izbutesc să strîngă recolte frumoase.

Întreaga muncă politică din aceste săptămîni trebuie să tindă spre crearea unei atmosfere generale de mobilizare a tuturor forțelor pentru succesul campaniei de recoltare, astfel ca să nu se piardă nici o oră bună de lucru. În acest scop se pot folosi cele mai variate metode: organizarea de mici brigăzi artistice care să dea spectacole pe arii sau la căminele culturale, duminica seara, la sfîrșitul lucrului; desfășurarea unei intense agitații vizuale și scrise: gazete cetățenești, afișe, lozinci, lectura ziarelor la arii etc.; expunerea unor scurte conferințe la arii, pe teme interne și internaționale și multe altele.

Paralel cu munca politică de masă, organele învățămîntului și cadrele didactice trebuie să ducă o largă muncă organizatorică de antrenare a tineretului pentru participarea efectivă la lucrările de recoltare, pentru sprijinirea activă a muncii în gospodăriile de stat, ca și pentru ajutorarea colectiviștilor și a țăranilor muncitori cu gospodărie individuală. Este necesar să se creeze condițiile necesare în vederea desfășurării acestei munci, în care studenții și elevii, în frunte cu utemiștii și pionierii, să-și aducă aportul, după puterile fiecăruia.

Un rol însemnat în această perioadă trebuie să-l aibă și exemplul muncii pe loturile individuale ale cadrelor didactice, ca și pe terenurile experimentale ale școlilor, combătîndu-se cu hotărîre practicile nejuste, ca cea de la școala din Udești, regiunea Suceava, unde terenul școlii nu este lucrat decît în timpul anului școlar, vara fiind lăsat în paragină.

Succesul campaniei de seceris, dezmiriștit, treieriș și colectări va fi hotărît în mare măsură de felul cum se va desfășura acțiunea de antrenare a oamenilor muncii de pe ogoare în întrecerea socialistă și patriotică. Cadrele didactice au un rol de seamă și în această acțiune. Desfășurînd toate mijloacele de agitație, învățătorii și profesorii au datoria să lupte pentru mobilizarea fiecărui țăran muncitor în vederea strîngerii întregii recolte la timp și fără pierderi.

Roadele muncii pline de abnegație a cadrelor didactice, a elevilor și studenților nu vor întîrzia să se arate. Fiecare tonă de cereale culeasă pentru pîinea poporului muncitor va purta în ea și o parte din munca lor. Fiecare oră de muncă în sprijinul recoltării va însemna o contribuție în plus la lupta întregului popor pentru o viață îmbelșugată.

Să valorificăm cu pricepere experiența înaintată a cadrelor didactice

Datorită condițiilor din ce în ce mai bune create în școlile patriei prin grija continuă a partidului și guvernului nostru, majoritatea învățătorilor și profesorilor, a dirigiților și directorilor de școli înregistrează cu fiecare sfîrșit de an școlar noi succese în munca de instruire și educare a tinerelor generații. Crește continuu numărul pedagogilor care, conștienți de sarcinile ce le revin în lupta pentru culturalizarea maselor, reușesc să înarmeze elevii cu cunoștințe și deprinderi temeinice.

Numărul mare de note bune și foarte bune obținute de elevii școlilor noastre în acest an școlar este rezultatul direct al experienței pozitive acumulate de către pedagogi în diferitele sectoare ale muncii didactice. A crescut simțitor în acest an numărul învățătorilor și al profesorilor care manifestă un deosebit simț de răspundere față de conținutul lecțiilor, față de metodele de predare folosite. Numeroasele discuții ce au avut loc în cadrul consiliilor pedagogice, al cercurilor și comisiilor metodice au oglindit interesul crescînd al cadrelor didactice pentru realizarea unor lecții cu un conținut științific cît mai bogat, pentru folosirea acelor metode care asigură însușirea conștientă și temeinică a materiei de către elevi. De exemplu, colțul pedagogic al școlii medii mixte nr. 1 din Cîmpina a organizat lecții deschise urmate de discuții cu privire la metodele și procedeele ce trebuie folosite în predarea literaturii, la înlăturarea formalismului în predarea limbii ruse, la formarea concepției materialist-dialectice a elevilor cu ajutorul lecțiilor de matematică, de fizică, de științe naturale și de geografie.

Creșterea calității muncii din școală a fost determinată în mare măsură și de interesul mereu crescînd manifestat de secțiile de învățămînt regionale și raionale, de cabinetele pedagogice și de organele sindicale pentru popularizarea metodelor înaintate din școli. Schimbul de experiență organizat de unele secții de învățămînt, de exemplu cel organizat de secția de învățămînt a regiunii Pitești, cu privire la activitatea pe parcela experimentală, schimbul de experiență organizat de unele cabinete pedagogice regionale — cum sînt cele de pe lîngă secțiile de învățămînt ale regiunilor Craiova, Ploești, Timișoara, Stalin — în probleme legate direct de ridicarea nivelului pedagogic al lecțiilor, al activității educative, au stîrnit în masa cadrelor didactice un viu interes pentru îmbunătățirea calității propriei lor munci.

S-a îmbogățit mult în acest an experiența cadrelor didactice în ceea ce privește organizarea și desfășurarea activității practice în laboratorul școlii, la colțurile naturii vii, pe parcela experimentală și la unele școli chiar în ateliere. Terenurile de experiență ale multor școli, de exemplu ale școlii de 7 ani din comuna Titu-Tîrg, raionul Răcari, ale școlii de 7 ani din comuna Selimbăr, raionul Sibiu etc., au devenit exemple de muncă organizată și științifică nu numai pentru părinții elevilor și țăranii muncitori din comună, ci chiar pentru țărănimea muncitoare din întregul raion. S-a îmbunătățit în mod considerabil colaborarea pedagogilor cu organizațiile de tineret în ceea ce privește educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul prieteniei între popoare și al luptei hotărîte pentru apărarea păcii, în spiritul unei atitudini juste față de muncă, față de învățătură.

Valorificarea experienței bogate dobîndite de multe din școlile patriei noastre este deosebit de necesară. Ea constituie o condiție foarte importantă pentru extinderea metodelor bune de muncă, menite să împingă școala noastră într-un ritm mai viu înainte, spre progres. Dezvoltarea necontenită a economiei și culturii din țara noastră pe drumul socialismului impun școlii o înlăturare mai rapidă a lipsurilor, o îmbunătățire substanțială a muncii fiecărui pedagog în parte. Pentru aceasta, este nevoie ca experiența pozitivă a cadrelor didactice, a colectivelor pedagogice să fie bine cunoscută și apreciată din punct de vedere științific, pentru a se putea trece la generalizarea și popularizarea ei, la transformarea ei într-un bun al fiecărei școli.

Avem acum în față experiența unui întreg an școlar. Pe lîngă vastul material al școlilor — planuri generale de muncă, planuri calendaristice, caiete de planuri de lecții și caiete de însemnări, procese-verbale ale consiliilor pedagogice, dări de seamă de sfîrșit de an — putem folosi lucrările scrise ale elevilor, aparatele construite de ei în timpul anului școlar, rezultatele muncii lor pe parcelele experimentale. Cunoașterea și valorificarea acestui material trebuie să se reflecte în primul rînd în conținutul dărilor de seamă și referatelor ce se vor prezenta la consfătuirile raionale, în conținutul expozițiilor ce se vor organiza cu acest prilej, în măsurile ce se vor lua în fiecare regiune și raion în parte pentru îmbunătățirea muncii în viitorul an școlar. În ședințele de analiză a rezultatelor anului școlar încheiat ce vor avea loc la raioane și regiuni în cursul lunii iulie și la minister în cursul lunii august trebuie să se scoată pe larg la iveală succesele dobîndite de pedagogii fruntași.

În aprecierea experienței pozitive trebuie să se aibă continuu în vedere rezultatele concrete la care s-a ajuns pe baza acestei experiențe, deoarece rezultatele obținute de elevi la învățătură și la disciplină reflectă în cea mai mare măsură calitatea științifică, pedagogică a activității instructiv-educative desfășurate în școală.

Căile de cunoaștere și de valorificare a experienței pozitive sînt multiple. Mai întîi este necesară o valorificare a propriei experiențe de către fiecare pedagog în parte. Fiecare învățător sau profesor își are caietele lui de planuri, pe marginea cărora a făcut observații în legătură cu munca de predare, are un caiet de însemnări în care sînt notate succesele și insuccesele sale în munca instructiv-educativă, are caiete de observații asupra elevilor. A-ți valorifica experiența înseamnă a prelucra cu seriozitate acest material, a reflecta asupra muncii proprii, a vedea ce este bun în această muncă și merită dezvoltat mai departe și ce este rău și trebuie înlăturat pe baza folosirii unor metode mai bune.

Un rol însemnat îi revine în această privință directorului școlii. Directorul trebuie să studieze caietele de asistență la lecții, la lucrările practice, la lecțiile deschise, la orele educative, la ședințele cercurilor și comisiilor metodice, la examenele de sfîrșit de an. Din păcate, unii directori de școli nu s-au preocupat să cunoască îndeaproape calitatea muncii cadrelor pe care le conduc, progresele pe care le fac acestea. Caietele lor de asistențe nu au valoare, ele reflectînd o muncă cu totul formală. De exemplu, caietul de asistențe al directoarei școlii de 7 ani nr. 4 de fete din Constanța nu poate constitui un izvor de informare asupra experienței pedagogice din școală, deoarece nu cuprinde observații cu privire la conținutul lecțiilor sau la calitatea metodelor de predare, ci doar unele însemnări superficiale. În viitorul an școlar aceste lipsuri trebuie lichidate cu toată hotărîrea, fiindcă existența lor împiedică atît îndrumarea și controlul intern al muncii instructiv-educative, cît și cunoașterea și răspîndirea experienței înaintate.

Sarcini deosebit de însemnate în valorificarea experienței pozitive a școlilor revin organelor de învățămînt și sindicale, cabinetelor pedagogice, institutelor de perfecționare a cadrelor didactice, Institutului de cercetări pedagogice. Acestea au la îndemînă căi numeroase și variate de studiere a muncii instructiv-educative, pe care trebuie să le folosească mai larg și cu mai multă pricepere decît pînă acum, valorificînd tot ce este înaintat în activitatea școlilor.

Folosind experiența cîștigată pînă acum în organizarea consfătuirilor raionale, organele de învățămînt și sindicale trebuie să ia din timp măsuri bine gîndite în legătură cu cercetarea și valorificarea experienței dobîndite în acest an școlar de către învățătorii și profesorii ai căror elevi au dovedit o pregătire temeinică și o bună disciplină. În cadrul discuțiilor pe secții se va dezvolta referatul „Metodele și procedeele folosite de cadrele didactice la obiectul respectiv și rezultatele obținute în direcția îmbunătățirii cunoștințelor și a educației elevilor". La secțiile de fizică, chimie, științele naturale, matematică și desen se vor discuta pe larg metodele de înarmare a elevilor cu priceperea și deprinderea de a aplica în practică cunoștințele teoretice, se vor efectua lucrări practice și demonstrații de către specialiști fruntași. Organele de învățămînt și sindicale au datoria de a orienta atît colectivele care alcătuiesc referatele, cît și masa largă a cadrelor didactice să arate cît mai concret, în cadrul lucrărilor ce se vor desfășura la consfătuiri, conținutul experienței pozitive dobîndite, metodele și măsurile pe baza cărora au obținut rezultatele bune.

La institutele interregionale de perfecționare a cadrelor didactice s-au strîns acum, în timpul verii, numeroși pedagogi. Organizînd cu ei discuții colective pe diferite teme, comunicări și demonstrații practice, institutele vor putea culege un vast material de informare, vor putea aduce o largă contribuție la valorificarea experienței pozitive din școlile noastre.

Pentru ca în viitorul an școlar munca pedagogică să atingă trepte și mai înalte, este necesar ca, paralel cu acțiunea de popularizare și extindere a experienței pozitive dobîndite în acest an, să se cerceteze în mod organizat și în tot timpul anului activitatea creatoare a învățătorilor și profesorilor fruntași. Presa pedagogică trebuie să răspundă în mai mare măsură numeroaselor scrisori ale muncitorilor din învățămînt care cer o mai largă popularizare a experienței pozitive.

Valorificînd și popularizînd cu pricepere și în mod organizat succesele muncii pedagogice, creăm condiții favorabile cuceririi unor noi succese în munca de instruire și educare a tinerelor generații în spirit comunist.

Pedagogii învață

La institutele de perfecționare a cadrelor didactice se desfășoară etapa cu frecvență a cursului de perfecționare de un an. Participanții la curs — învățători, profesori, directori de școli — își însușesc aici cunoștințe bogate în domeniul pedagogiei și al specialității lor, pentru a-și putea îndeplini în viitor mai bine nobilele sarcini ale muncii instructiv-educative.

La Ministerul Învățămîntului au sosit în ultimele zile telegrame în care colective întregi de pedagogi își exprimă bucuria pe care o simt datorită faptului că li s-a dat prilejul să-și perfecționeze pregătirea pedagogică și de specialitate. Învățătorii și profesorii din Regiunea Autonomă Maghiară scriu în telegrama lor: „Întruniți cu ocazia deschiderii primului curs de perfecționare în cadrul sistemului de stat, ne exprimăm dragostea și recunoștința față de Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul nostru, care ne-au creat posibilitatea de a ne ridica, în condiții optime, nivelul ideologic, politic și profesional.

Pătrunși de spirit de răspundere și conștienți de sarcinile ce ne revin în munca de educare a tinerei generații în spirit comunist, ne luăm angajamentul de a munci cu rîvnă în folosul ridicării nivelului cultural în patria noastră, de a munci și lupta fără preget pentru dezvoltarea învățămîntului. Vom lupta cu hotărîre pentru construirea socialismului în patria noastră, pentru apărarea păcii în lumea întreagă".

Participanții la cursul de perfecționare de la Institutul interregional din Cluj — învățători și profesori din Regiunea Autonomă Maghiară, din regiunile Arad, Baia Mare, Cluj, Oradea și Stalin — spun în telegrama lor: „Ne exprimăm recunoștința pentru posibilitățile care ni s-au pus la îndemînă în vederea desăvîrșirii noastre ca pedagogi și ca activiști pe tărîm obștesc.

Ne luăm angajamentul că vom depune toate eforturile pentru a ne însuși noile cuceriri ale științei și pedagogiei, că vom căuta să învățăm cît mai mult din experiența școlii sovietice și a cadrelor noastre fruntașe, în vederea educării unui tineret capabil să desăvîrșească măreața operă de construire a socialismului în țara noastră".

La secția pentru directori

În cadrul secției pentru directori a cursului de perfecționare din București studiază 233 de directori ai școlilor de 7 ani din orașul și din regiunea București, din regiunile Pitești, Ploești, Constanța și Galați.

La unul dintre seminarii tovarășul Gheorghe Ioniță, directorul școlii de 7 ani din comuna Răcari, a arătat cum își desfășoară munca de îndrumare.

El a povestit că în urma asistențelor repetate la lecții a constatat că elevii clasei a V-a se exprimă cu greutate atît în scris cît și oral, că nu au cunoștințe temeinice de ortografie și de gramatică. Pentru a descoperi adevăratele cauze care au dus la această stare de lucruri el și-a propus să urmărească îndeaproape cum se desfășoară lecțiile de citit-scris. Tovarășa Elena Popescu, directoarea școlii de băieți nr. 80 din Capitală, a arătat cum și-a desfășurat munca de îndrumare metodică a învățătorilor și profesorilor.

Cu mult interes au ascultat cursanții cele arătate de tovarășul Adam Căliman, directorul școlii de băieți nr. 175 din București, cu privire la lupta pentru înlăturarea greșelilor în exprimarea scrisă și orală a elevilor. În acest scop el a organizat, împreună cu o învățătoare metodistă și cu profesoara de limba romînă, o serie de lucrări de control. După ce au făcut împreună clasarea greșelilor, au întocmit un referat care a fost prezentat în ședința consiliului. Pe baza referatului și a discuțiilor purtate în ședință au fost stabilite o serie de măsuri concrete pentru îmbunătățirea muncii. Examenele de sfîrșit de an au oglindit din plin eficacitatea acestei metode.

În cadrul activității practice, cursanții au cercetat documentele școlare ale unor școli din Capitală, au urmărit felul în care au fost îndeplinite legea învățămîntului general obligatoriu în clasele I—IV și planul de școlarizare în clasele V—VII, au aflat cum au contribuit comitetele de părinți la asigurarea învățămîntului general obligatoriu, la întărirea bazei materiale a școlilor, la munca de alfabetizare.

Una dintre sarcinile principale ale directorilor este îndrumarea și controlarea activității ce se desfășoară în școală pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice cu privire la munca agricolă. În cadrul cursului de perfecționare directorii vor studia temele „Dezvoltarea creatoare a darvinismului de către știința sovietică" și „Aplicarea metodelor agrotehnice înaintate în țara noastră", după care vor vizita cele mai bune parcele experimentale din școlile Capitalei.

Activitate rodnică la lecții și seminarii

Munca în cadrul etapei cu frecvență a cursului de perfecționare a cadrelor didactice organizat de Institutul interregional de perfecționare din Timișoara se desfășoară într-un ritm susținut.

Secțiile de învățămînt din raioanele Almaș, regiunea Timișoara, Filiași și Novaci, regiunea Craiova etc. s-au preocupat îndeaproape de mobilizarea cadrelor didactice la acest curs, obținînd astfel o prezență de 100%. Alte secții de învățămînt însă, cum sînt cele din regiunile Arad și Hunedoara, au arătat mai puțină atenție acestei probleme, ceea ce a determinat prezentarea la curs a unui număr mai mic de cadre didactice.

Colectivul Institutului interregional din Timișoara a luat din vreme o serie de măsuri menite să asigure cursanților condiții bune de munca. Astfel, biblioteca institutului, cît și biblioteca sindicală regională au fost îmbogățite în această perioadă cu noi materiale, necesare studiului individual al cursanților.

Programul cursului a fost planificat pe zile și pe ore, pe întreaga etapă, stabilindu-se temele lecțiilor, seminariilor și activităților practice. De asemenea, s-au programat consultații și diferite activități culturale. Institutul a trimis din timp cabinetelor pedagogice regionale un regulament privitor la activitatea lectorilor în etapa cu frecvență a cursului.

Lecțiile se desfășoară la un nivel ridicat, trezind interesul cursanților. Ele sînt ilustrate cu exemple concrete din munca învățătorilor, a profesorilor și a directorilor de școli. Cursanții au arătat un viu interes, de exemplu, pentru lecția de pedagogie „Dezvoltarea gîndirii și vorbirii în procesul de învățămînt", ținută de tov. profesor N. Apostolescu, pentru lecția de matematică „Bazele aritmeticii", ținută de tov. profesor Andreescu etc.

Seminariile care au avut loc pînă acum au scos în evidență faptul că învățătorii și profesorii știu să împletească cunoștințele teoretice cu practica. La seminarul cu tema „Educația ideologică-politică a elevilor", de exemplu, cursanții au discutat o serie de probleme interesante legate de această temă, ridicate de activitatea lor în școală.

VACANȚĂ...

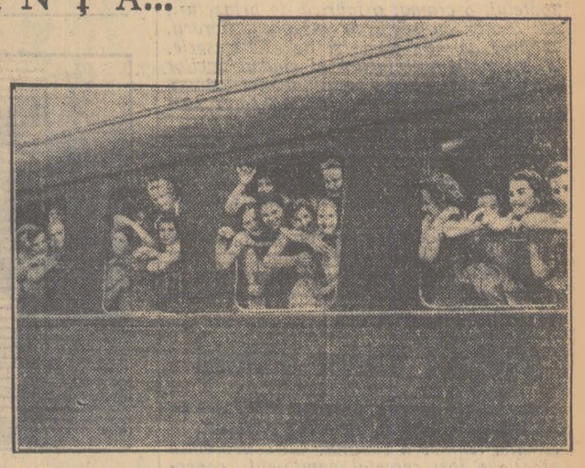

Peste 2000 de pionieri și elevi din regiunea Craiova, care au încheiat cu succes anul școlar, își vor petrece vacanța în cele opt tabere amenajate în cuprinsul regiunii.

Trenurile au și început să-i ducă spre tabere. În zilele plecării, peroanele gării sînt pline de pionieri și elevi

In clișeu: elevi și eleve ai școlilor medii din orașul Craiova salută călduros, înainte de plecare, pe cei care i-au condus pînă la gară.

Cu pionierii la strînsul spicelor

Zeci de pionieri, elevi și utemiști din comuna Armășești, raionul Urziceni, au ieșit la cîmp pentru a da și ei o mînă de ajutor la cîștigarea bătăliei pentru strîngerea la timp a recoltei.

Lanurile pline de grîu unduiesc în bătaia lină a vîntului. În mijlocul cîmpului scăldat în soare pășesc cu atenție, aplecîndu-se mereu pentru a culege spicele, grupuri, grupuri de copii. Printre ei o fetiță cam de vreo 12—13 ani Este pioniera Ioana Dinu, una din fruntașele la învățătură ale școlii de 7 ani din satul Răduleești, comuna Armășești. A terminat cu succes clasa a V-a și acum, în timpul vacanței, se arată a fi tot atît de harnică, de sîrguincioasă ca și în timpul anului.

Pionierii și utemiștii școlii din Răduleești au dat un ajutor serios și la pregătirea și amenajarea celor patru arii din cuprinsul satului, dintre care una e patronată de către organizația de tineret. Copiii și tinerii au lucrat pentru fiecare arie lozinci, gazete de arie, au participat la pregătirea bibliotecilor volante, a panourilor etc. Ei au fost ajutați și de consătenii lor, elevi la diferite școli medii din alte localități, care acum, în vacanță, s-au întors în sat. Elevii au pregătit și o brigadă care va prezenta duminicile, la sfîrșitul zilei de muncă, scurte programe artistice.

Tinerii profesori încep munca didactică și obștească

An de an, marele detașament al oamenilor școlii din patria noastră este întărit de noile promoții de cadre didactice care părăsesc băncile instituțiilor de învățămînt, începîndu-și nobila lor muncă de educatori ai tineretului, de luminători ai maselor. Partidul și guvernul țării înconjoară cu o grijă părintească pe tinerii absolvenți, dînd o însemnătate deosebită activității lor pedagogice și obștești. Răspunzînd prețuirii ce li se acordă, absolvenții instituțiilor noastre de învățămînt se încadrează cu dragoste de muncă în slujba patriei, în slujba poporului muncitor.

Acțiunea de încadrare în școli a tinerilor absolvenți ai instituțiilor de învățămînt superior care pregătesc cadre didactice, constituie o preocupare deosebită pentru Ministerul Învățămîntului. Anul acesta, lucrările de repartizare, la care a participat tov. acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, s-au desfășurat într-o atmosferă însuflețită.

La consfătuirea pe care au avut-o în aula Facultății de științe juridice, tinerii absolvenți au primit cu însuflețire cuvintele rostite de acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, care le-a arătat frumoasele perspective ce li se deschid odată cu intrarea lor în rîndurile oamenilor școlii, în munca de instruire și educare a tinerei generații, muncă pe care fiecare din ei are posibilitatea s-o ducă în specialitatea sa, precum și în activitatea obștească. Cu aceeași căldură au întîmpinat viitorii profesorii și vorbele de îndemn ale reprezentanților C.C al U.T.M., ai Universității „C. I. Parhon" și ai cadrelor didactice din alte instituții de învățămînt superior.

Prezentîndu-se în fața comisiilor de repartizare, tinerii absolvenți și-au manifestat cu hotărîre dorința de a merge să lucreze în mediul rural, în centrele mici pentru a duce acolo cuvîntul partidului, pentru a lupta în vederea înfloririi satelor patriei.

*

...În fața comisiei de științe naturale vine la rînd un tînăr înalt, cu fața arsă de soare.

— Ai consultat listele posturilor vacante, tovarășe? — îl întreabă președintele comisiei. Ți-ai ales școala?

— Mi-am ales-o de mult — răspunde zîmbind tînărul. Numai să nu fie ocupat postul de altcineva... E la Răzvadul de Jos, în regiunea Ploești.

Postul se dovedește liber — și tînărul Traian Focșăneanu, absolvent al Facultății de științe naturale-geografie, este repartizat îndată la școala cerută de el. De altfel, pentru tov. Focșăneanu locul unde va lucra n-a constituit vreodată o „problemă" „Sînt de la țară — spune el — și-mi place munca la țară!" Problema care l-a frămîntat tot timpul a fost aceea de a-și însuși cît mai temeinic materia, de a deveni un om de nădejde, cu o pregătire cît mai temeinică. Îndeosebi, s-a pregătit cu drag pentru munca pe lotul experimental al școlii.

Asemenea lui sînt mulți tineri, care vor să dea patriei lor cît mai mult. Ei doresc să valorifice din plin cunoștințele pe care le-au cîștigat în anii de studiu. Acesta nu e un lucru întîmplător. Absolvenții noi, educați în mod just de cadrele didactice, s-au debarasat, în cea mai mare parte, de mentalitatea mic-burgheză care exista în trecut în rîndurile intelectualilor. Ei consideră plecarea la locul de muncă drept o datorie patriotică de prim rang. De pildă Ghiță Florea, absolvent al Facultății de filologie, a cerut de la bun început să lucreze în învățămînt în orice colț al țării, în domeniul specialității lui. El consideră că a da țării cadre noi, bine pregătite, a educa și forma conștiința cetățenească a generațiilor tinere este sarcina cea mai nobilă a unui profesor.

— Am venit la Facultate — spune el — avînd convingerea că, fiind profesor indiferent unde, am posibilitatea să particip din plin la construirea socialismului în patria mea. Îmi dau seama de cinstea ce o are un absolvent de a fi profesor la țară, de a lupta pentru ridicarea culturală a poporului. Nimic nu poate fi mai presus decît satisfacția morală de a lucra în specialitatea pentru care te-ai pregătit, de a participa în mod activ la opera de construire a socialismului.

Aceeași atitudine plină de hotărîre o au și tovarășii Petre Stoican, absolvent al Facultății de pedagogie, secția romînă-istorie, distins cu diploma de merit, care a cerut să fie repartizat în comuna Lupeni, regiunea Hunedoara; Lidia Gavrilescu, absolventă a Facultății de filologie din Iași, care a cerut să lucreze la școala de 7 ani din comuna Holboca, regiunea Iași și mulți alții.

La repartizarea absolvenților se poate vedea limpede cum înțeleg tinerii să răspundă sarcinilor puse de partidul și guvernul nostru în fața cadrelor didactice care lucrează în mediul rural. Acești tineri sînt conștienți de faptul că, prin munca lor, pot lua parte activă la ridicarea nivelului cultural al țărănimii muncitoare acum, cînd dezvoltării și transformării socialiste a agriculturii i se dă atîta însemnătate.

Unii dintre absolvenți sînt fii și fiice de învățători sau au mai lucrat ei înșiși în învățămînt. Printre aceștia se află și Gerda Bretz, fiică de învățător din regiunea Stalin, ea însăși învățătoare.

— Am venit la Facultate — spune ea — să mă calific, să-mi completez pregătirea pe care o am ca învățătoare. Vreau să mă întorc să lucrez în satul nostru, alături de tatăl meu.

*

Majoritatea covîrșitoare a absolvenților au manifestat aceeași dorință fierbinte de a merge și lupta pentru luminarea țărănimii muncitoare, condamnînd cu hotărîre atitudinile negative ale celor puțini care n-au înțeles însemnătatea misiunii ce li se încredințează. Au reieșit limpede cu acest prilej lipsurile în munca educativă ale unor instituții de învățămînt superior, care n-au știut, în cursul anilor de studii, să le formeze tuturor studenților acea atitudine sănătoasă care s-a manifestat la cei mai mulți dintre ei.

Primindu-și repartizarea cu încredere în forțele lor și în ajutorul ce-l vor primi în viitoarea lor muncă, tinerii absolvenți își încordează forțele pentru îndeplinirea cu cinste a nobilei misiuni ce li s-a încredințat. În fața organelor de învățămînt și sindicale stă acum sarcina de cinste de a primi cum se cuvine pe tinerii pedagogi, de a-i înconjura cu grijă și dragoste, de a le crea toate condițiile materiale care să le asigure succesul în nobila muncă ce și-au ales.

Din experiența școlii sovietice

Tineretul se îndreaptă spre producție

Familia constructorilor de mașini-unelte din Tbilisi a fost complectată anul trecut cu oameni tineri, absolvenți ai școlii medii. Într-un timp foarte scurt, fiecare din ei și-a însușit o profesiune. Frezorul Nodar Berodze, strungarul Koba Vaceișvili și alți tineri au cîștigat, prin atitudinea lor plină de rîvnă față de muncă, respectul colectivului uzinei constructoare de mașini-unelte „Kirov".

Alte zeci de tineri și tinere cu diplome de maturitate au intrat în alte întreprinderi ale orașului Tbilisi. Alexandr Zurabov a absolvit școala medie cu medalia de argint. În prezent el muncește la uzina constructoare de mașini-unelte „Ordjonikidze", sub îndrumarea renumitului frezor Levan Gokadze. El își depășește cu mult norma.

Întreprinderile din capitala Gruziei se pregătesc pentru primirea unui nou contingent de tineri absolvenți ai școlilor medii.

O excursie în colhoz

— Povestiți-ne despre colhozul unde este președinte Makar Anisimovici Posmitnii, Erou al Muncii Socialiste, deputat al Sovietului Suprem al U.R.S.S. — îi roagă de multe ori pe profesorii lor elevii școlilor din Odessa.

Pentru a răspunde cît mai deplin la rugămintea elevilor, 35 de profesori de biologie de la școlile din Odessa au organizat de curînd o excursie în vestitul colhoz „Budionii" din raionul Berezovca, regiunea Odessa, în fruntea căruia stă de 31 de ani M. A. Posmitnii.

În prealabil, pedagogii au studiat istoria colhozului. Ei au aflat că acest colhoz a fost organizat la începutul colectivizării, în anul 1924. În decursul cincinalelor colhozul s-a întărit foarte mult. În prezent el reunește 293 de gospodării și posedă 3429 hectare de pămînt roditor. Ogoarele colhozului sînt înconjurate de zone forestiere de protecție.

Colhozul „Budionii" obține recolte bogate de culturi agricole, dezvoltă creșterea animalelor de înaltă productivitate.

Veniturile colhozului sînt folosite în primul rînd pentru lărgirea gospodăriei obștești. În decursul ultimilor 7 ani, în colhoz s-au construit o casă a culturii, o școală, o casă pentru specialiști, o mare centrală electrică, 17 clădiri mari pentru nevoile creșterii animalelor. Mulți colhoznici au primit ajutor pentru construcția de locuințe. Colhozul are o moară, o fabrică de ulei, un punct de prelucrare a laptelui, o cramă, o fabrică de brînzeturi, un abator cu secții de mezeluri, fierării, ateliere de tîmplărie și de lăcătușerie. Prelucrarea nutrețurilor și mulsul vacilor au fost mecanizate; s-au instalat adăpători automate și o cale de transport suspendată.

În timpul excursiei profesorii din Odessa s-au întîlnit cu pedagogii școlii locale. Aceștia le-au povestit oaspeților despre participarea lor activă la treburile colhozului.

Excursia a decurs într-un mod foarte interesant. După ce s-au reîntors la Odessa, profesorii au vorbit în fața elevilor și a oamenilor muncii despre viața și munca colhozului „Budionii".

Activitatea tinerilor tehnicieni

Printre pedagogii orașului Kiev a stîrnit un mare interes expoziția regională a creației tehnice a copiilor. Cu o deosebită atenție a fost cercetat pavilionul consacrat agriculturii.

În centrul pavilionului agricol se află macheta gospodăriei tip a unei stațiuni de mașini și tractoare. Sînt arătate în miniatură atelierele de reparații, clădirile de serviciu, cele mai noi mașini agricole. Acesta este rezultatul muncii migăloase a membrilor cercului „Mîini îndemînatice" și ai cercului de modelare a mașinilor agricole.

La expoziție este prezentată o hartă electrificată a construcțiilor hidrocentralelor de la Kuibișev, Stalingrad și Kahovca.

Obiecte foarte interesante au confecționat tinerii tehnicieni din școlile sătești. Elevul Boris Baranov, de la școala de 7 ani din Sozinovsk, raionul Sabolinsk, a confecționat un model al tractorului DT-54; el însuși a participat la lucrările de cîmp, muncind într-o brigadă de tractoare. Elevul Anatoli Sadakov a confecționat un model de plug sistem „Maltev".

În regiune funcționează 220 de cercuri pentru tinerii mecanizatori ai agriculturii, la care participă 4456 de elevi. Mulți dintre membrii cercurilor au lucrat anul trecut pe ogoarele colhoznice. Elevul Anatoli Prismotrovd, din clasa a X-a a școlii medii din Kruglișk, raionul Svecinsk, a condus o combină „S-4" și a strîns recolta de cereale de pe o suprafață de 300 de hectare. Lucrînd ca ajutor de combiner, elevul Vasili Resetnicov, din clasa a VIII-a a școlii medii din Svarihinsk, raionul Molotov, a cîștigat 240 zile-muncă.

Pe un panou sînt expuse fotografiile celor mai buni conducători ai cercurilor de elevi. Printre ele sînt fotografiile lui N. P. Vohmianin, A. I. Tarasova, A. L. Lobovnicova, mecanici la S.M.T. Ei i-au învățat pe mulți elevi să conducă singuri combina autopropulsată și tractorul.

Stațiunea regională a tinerilor tehnicieni, condusă de G. G. Lobes, își întărește legăturile cu tinerii tehnicieni din școlile sătești. În multe școli din satele regiunii Kirov sînt afișate placate editate de secția regională de învățămînt și de stațiunea tinerilor tehnicieni, în care se arată experiența tinerilor naturaliști.

(Din „Uciteiskaia gazeta")

Să devenim propagandiști ai metodelor înaintate

(Însemnările unui inspector)

Îmi amintesc cum, cu cîțiva ani în urmă, m-a interesat experiența profesorului F. Ravkovici, care preda istoria la școala de 7 ani din Berezovka. Tov. Ravkovici nu avea un stagiu îndelungat în muncă, dar lucra în mod creator, se pregătea temeinic pentru lecții. El folosea cu pricepere materialul din programă în scopul educației ideologico-politice a elevilor. Astfel, studiind cu copiii capitolul cu privire la istoria antică și evul mediu, el le arăta cauzele apariției religiei, dezvăluia în mod viu și priceput esența ei reacționară de clasă.

Întotdeauna asistam cu plăcere la lecțiile acestui profesor. Și cu cît asistam la mai multe lecții, cu atît mai clar devenea pentru mine sistemul de muncă al acestui pedagog, cu atît înțelegeam mai bine cauzele succeselor sale.

Pînă la urmă am strîns un material foarte bogat, care caracteriza din toate punctele de vedere munca unuia dintre cei mai buni profesori de istorie din raion. Acest material m-a îmbogățit și pe mine. Dar esențialul era că materialul îmi aducea un serviciu de neprețuit cu prilejul inspectării altor profesori. Acum aveam un bun criteriu practic pentru aprecierea muncii lor. Mi-a devenit posibil să sugerez de îndată profesorilor cu mai puțină experiență cum să procedeze într-un caz mai dificil, bizuindu-mă pe experiența tovarășului Ravkovici.

Pe vremea aceea lucrurile nu stăteau tocmai bine cu parcelele școlare. Erau rare școlile unde puteai găsi o parcelă bine organizată. Atunci ne-a venit ideea să răspîndim în toate școlile experiența înaintată a muncii practice la biologie. Și iată-mă studiind organizarea muncii pe parcelele de experiență ale școlilor medii din Makovici și Glussk. Deoarece biologia nu era specialitatea mea, chiar de la primii pași am întîmpinat mari dificultăți. Vizitînd primăvara și vara parcela școlii medii din Glussk, admiram frumusețea planificării răzoarelor, verdeața bogată a plantelor. Dar nu știam să văd principalul — esența vieții acestui „laborator verde", valoarea didactică a experienței. Simțind aceasta am început să-l întreb amănunțit, despre toate, pe tov. Ilici, profesorul de biologie și, fără să mă rușinez, am început să învăț de la acest pedagog cu experiență. Acasă studiam cu atenție metodicile de biologie, lucrările de agrotehnică a culturilor de cîmp și de grădină. Cu vremea am putut mai ușor să înțeleg, să apreciez, să pun într-o ordine armonioasă materialul privitor la munca didactico-experimentală la biologie, desfășurată în cele mai bune școli.

Experiența studiată prin această metodă migăloasă am lămurit-o în ziarul raional. În articole au fost expuse cele mai bune procedee de organizare a lucrărilor de experiență, care au început să fie repede imitate de alte școli. În prezent, în raion nu există nici o școală care să nu aibă o parcelă de experiență.

Noi ne străduim să lămurim clar și amănunțit în presă experiența predării biologiei și a muncii cu tinerii naturaliști, să vorbim despre această experiență la diferite consfătuiri. Aceste eforturi nu se pierd în zadar. Cu fiecare an la examene încep să se vadă tot mai bine realizările în predarea biologiei.

Inspectorul poate și trebuie să studieze și să generalizeze experiența atît în specialitatea sa, cît și în celelalte discipline ale programei școlare. Dar el va putea face față acestei sarcini numai cu condiția să-și ridice necontenit nivelul ideologico-teoretic, să studieze aprofundat metodicile, să urmărească atent noutățile literaturii pedagogice și metodice, să cerceteze referatele ținute de profesori la lecturile pedagogice, să se sfătuiască cu cadrele didactice cu experiență și să muncească împreună cu ele.

Noi procedăm tocmai în acest fel. În ultimul timp ne-am propus scopul să acumulăm, iar apoi și să popularizăm pe larg cele mai valoroase procedee de îmbunătățire a calității lecției. În legătură cu aceasta ne-a interesat în special practica interasistenței la lecții folosită în școala medie din Glussk. Aici toți pedagogii se vizitează reciproc la lecții, le analizează, notîndu-și concluziile și propunerile într-un jurnal special, recomandă colegilor cele mai bune procedee de muncă. Cu ajutorul interasistenței la lecții se deschid mari posibilități pentru schimbul de experiență în interiorul școlii, pentru schimbul de idei și păreri cu privire la îmbunătățirea calității predării. Noi am studiat această formă de muncă și o vom propaga. Credem că vom găsi și alte metode de luptă pentru ridicarea calității lecțiilor. Prin cercurile pedagogice și prin comisiile pe obiecte antrenăm la studierea și mai ales la propagarea experienței înaintate întregul activ al cadrelor didactice. Am știut și mai înainte că aceste organizații pot scoate la iveală cea mai bună experiență și pot face din ea un bun al tuturor cadrelor didactice. Totuși, ele lucrau foarte slab. La ședințele lor se prezentau adeseori referate care n-aveau nici un fel de legătură cu viața școlii, iar discuțiile se desfășurau la un nivel pedagogic și metodic scăzut. Lecțiile deschise se pregăteau în grabă. Asistînd la ele, cadrele didactice nu puteau învăța nimic folositor. Ne-am întrebat cum să ajutăm cercurile pedagogice să-și îmbunătățească munca astfel încît fiecare profesor să poată folosi experiența înaintată. Și în acest caz am hotărît să aplicăm metoda încercată, cînd fiecare pedagog învață din cele mai bune exemple de muncă.

Am găsit un cerc pedagogic bine organizat — cercul pedagogic al școlii din Makovici — și am studiat minuțios experiența lui. Am constatat că cercul obține succese datorită faptului că străduiește să aducă la cunoștință cadrelor didactice cea mai bună experiență. La școala de 7 ani din Olnițk, care face parte din acest cerc, munca educativă mergea slab. În special, aici se introduceau prea încet „Regulile pentru elevi". La cererea pedagogilor, elevii învățau pe de rost diferite puncte ale „Regulilor", dar continuau să se poarte rău. Cercul pedagogic a hotărît să ajute școala. La școala din Makovici, unde se acumulase o bună experiență în munca de educare a elevilor, s-a organizat o ședință a cercului pedagogic consacrată acestei probleme. Cadrele didactice ale școlii din Olnițk, ca și pedagogii altor școli, au ascultat la această ședință referate teoretice și au avut prilejul să cunoască experiența practică valoroasă a pedagogilor de la școala din Makovici. După aceasta, conducătorii și activul cercului au acordat ajutor permanent școlii din Olnițk în crearea unui colectiv de elevi bine închegat, în întărirea disciplinei. Pînă la urmă s-au obținut rezultate pozitive.

În general, acest cerc pedagogic pune la ordinea de zi numai problemele care decurg din practica muncii școlii și care îi preocupă în cel mai înalt grad pe pedagogi. De exemplu, cercul a acordat un ajutor însemnat învățătorilor care predau în școlile cu două posturi sau cu un singur post. Pentru acești învățători s-au citit o serie de referate, a fost organizată asistarea la lecții deschise. În special a fost studiat în mod aprofundat sistemul de predare al învățătoarei N. Kurolenea, care avea o interesantă experiență de muncă concomitent cu cîteva clase.

Cercul pedagogic organizează regulat expoziții de caiete și lucrări ale elevilor, de material didactic etc. Aceste expoziții le aduc cadrelor didactice un mare folos. Astfel, după organizarea expoziției de caiete pedagogii tuturor școlilor au început să fie mai exigenți față de caietele elevilor lor, să urmărească cu mai multă strictețe ortografia și perfecționarea caligrafiei.

La îmbunătățirea muncii instructiv-educative contribuie foarte mult și buletinul „Pentru educația comunistă", editat de cercul pedagogic, în care cadrele didactice își împărtășesc experiența lor cu privire la munca educativă.

După ce am analizat activitatea cercului pedagogic din Makovici, am hotărît s-o aducem la cunoștința tuturor celorlalte cercuri din raion. La una din ședințele responsabililor de cercuri pedagogice, la propunerea noastră, responsabila cercului din Makovici, tov. Kurolenea, a ținut un referat amănunțit despre munca cercului. Apoi, împreună cu cabinetul pedagogic, am organizat un seminar al responsabililor de cercuri și al conducătorilor de școli chiar la sediul cercului din Makovici, unde s-a analizat amănunțit întreaga muncă a acestuia. Aceasta n-a întîrziat să dea rezultate pozitive. Activitatea cercurilor pedagogice din raionul nostru s-a înviorat foarte mult.

V. VINEL
inspector școlar
al secției de învățămînt
din raionul Glussk

(Din „Ucitelskaia gazeta").

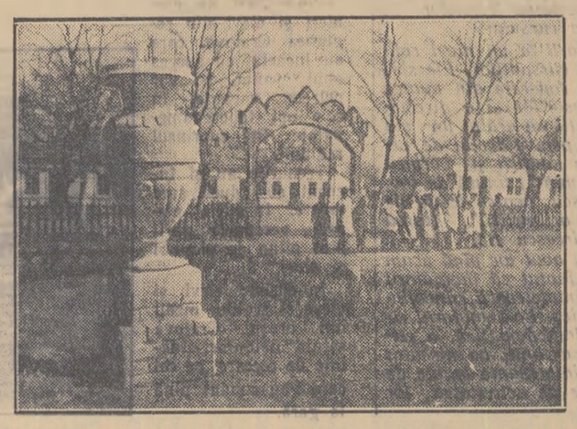

Grădinița de copii a colhozului „Luptătorul Roșu" din Cuban

Munca din afara clasei

Școala sovietică educă oameni conștienți, culți și instruiți, patrioți sovietici înflăcărați. Ea cultivă la elevi o înaltă conștiință socială, năzuința fierbinte de a-și sluji cu cinste și devotament patria, de a participa în mod activ la construirea comunismului.

În rezolvarea sarcinilor educative care stau în fața școlii are o mare însemnătate munca din afara clasei cu elevii, organizarea cercurilor tehnice și pe materii, desfășurarea diferitelor activități de masă. Un loc dintre cele mai importante în această muncă îl ocupă educația politică a școlarului. Discuțiile, referatele și lecțiile cu teme politice, festivitățile legate de sărbătorile revoluționare, cunoașterea de către elevi a celor mai importante evenimente din țară, a vieții din țările de democrație populară — toate acestea îi educă pe elevi în spiritul comunismului, le formează conștiința datoriei sociale.

În fiecare sîmbătă, elevii din clasa a X-a a școlii noastre făceau pe rînd scurte comunicări consacrate celor mai importante evenimente petrecute în țară și peste hotarele ei.

În unele clase, cu prilejul prezentării informațiilor politice s-a folosit filmoscopul. Aceasta făcea ca informațiile să fie mai interesante și să aibă mai multă putere de convingere.

Sărbătorile revoluționare constituie un mare și fericit eveniment în viața școlii. La pregătirea și desfășurarea lor participă toate clasele. În zilele de sărbătoare se organizează matinee pentru elevii din clasele elementare și serate pentru elevii din clasele superioare. Membrii cercului literar și echipele de artiști amatori pregătesc montaje muzical-literare, concerte, spectacole.

Printre formele variate ale muncii în afara clasei una dintre cele mai preferate de școlari este redactarea gazetei de perete. Adevărat organizator al colectivului de elevi, gazeta de perete constituie un mijloc de dezvoltare a criticii și autocriticii în rîndurile școlarilor, mobilizează opinia publică în jurul diferitelor fapte din viața claselor, contribuie la îmbunătățirea muncii instructiv-educative, ridică nivelul la învățătură și disciplina elevilor.

Gazetele de perete de clasă se redactează odată la două săptămîni. Ele arată laturile pozitive și scot la iveală lipsurile în activitatea colectivului clasei, îndreaptă ascuțișul criticii împotriva atitudinii neconștiincioase a unor elevi față de datoriile lor școlare și sociale.

O interesantă gazetă de perete a apărut în timpul anului școlar, în clasa a VII-a „B". Ea a fost închinată studierii limbii ruse. Gazeta cuprindea citate din Lenin despre marea limbă rusă, articole despre scriitorii clasici și cei sovietici, note ale elevilor, în care ei își împărtășeau experiența de studiere a limbii ruse. Bine redactată și cu un conținut bogat, gazeta a avut o mare influență educativă asupra elevilor din clasa a VII-a. Observațiile pline de spirit, caricaturile prietenești, versurile satirice de la colțul humorului înviorează gazetele de perete, le fac foarte eficiente.

În organizarea muncii educative are o importanță extrem de mare lectura literar-artistică și citirea cărților de popularizare a științei. O citire expresivă și emoționantă constituie un minunat mijloc de a aduce pînă la conștiința elevilor o idee valoroasă din punct de vedere educativ, de a le cultiva dragostea și gustul pentru expresiile artistice. Străduindu-se să trezească interesul copiilor pentru carte, mulți pedagogi ai școlii au organizat citirea cu glas tare a diferitelor capitole sau fragmente din cărți, au povestit elevilor despre conținutul lor, le-au arătat ilustrații, folosind în acest scop lampa de proiecție.

În școală sînt organizate 20 de cercuri — pe obiecte și de artiști amatori. Scopul acestor cercuri este nu numai de a lărgi și adînci cunoștințele dobîndite de elevi la lecții, ci și de a da o orientare justă aptitudinilor, înclinațiilor și intereselor elevilor, de a le cultiva dragostea pentru muncă și a-i pregăti pentru viitoarea activitate practică. De o popularitate deosebită se bucură cercurile tehnice, conduse cu succes de profesoarele P. L. Medvedeva și N. P. Fedorova.

Fiecare cerc cuprinde cîteva grupe diferite: de constructori, modeliști, fotografi. Elevii au confecționat numeroase piese pentru aparatele de fizică necesare la demonstrarea experiențelor și la lucrările de laborator.

De o mare popularitate se bucură în mijlocul elevilor seriile literare. În școală s-au organizat seri închinate vieții și operei lui A. N. Ostrovski, N. A. Nekrasov și M. I. Lermontov. Pregătite cu ajutorul profesorilor R. P. Onicenko și V. V. Rigalova, aceste seri au avut un program variat. Elevii au declamat versuri și au citit fragmente din operele scriitorilor și poeților, au cîntat cîntece pe versurile acestora, și-au împărtășit impresiile despre cărțile preferate.

În anul care a trecut noi am aplicat pentru prima oară metoda subordonării întregii munci din afara clasei, pe o anumită perioadă, unei singure teme generale. Au fost alese teme care au o mare importanță educativă și reprezintă un complex întreg și multilateral: „Lupta pentru pace", „Țara noastră", „Orașul nostru". La aceste teme au lucrat cercurile de istorie, dramatic și literar.

Iată, de exemplu, cum ne-am pregătit pentru tema „Orașul nostru". Unii membri ai cercului de istorie au studiat viața și activitatea lui V. I. Lenin, V. V. Kuibișev, M. V. Frunze, A. M. Gorki în perioada cît au trăit ei la Samara. De asemenea, au studiat materialele despre mișcarea revoluționară din orașul Samara. Alții au strîns pentru vitrina specială fotografii și tăieturi din ziare și reviste, care caracterizează Samara în trecut și orașul Kuibișev în prezent. Membrii colectivului de redacție au redactat un număr special al gazetei de perete, iar echipa de artiști amatori a prezentat un program interesant, care cuprindea cîntece și versuri închinate orașului, activiștilor săi, trecutului, prezentului și viitorului său.

Această seară a avut pentru școlari o mare importanță. Ea a constituit nu numai un mijloc de educare a sentimentelor patriotice, a dragostei și mîndriei elevilor pentru orașul natal, ci le-a dat și multe deprinderi folositoare — de muncă colectivă, de cercetare a izvoarelor, de sintetizare a materialului obținut. Această seară a lărgit orizontul cunoștințelor elevilor, a contribuit la dezvoltarea gustului lor estetic — ei au pregătit cu propriile lor mîini o expoziție artistică, au alcătuit singuri programul concertului.

Școala poate obține succese serioase în educația copiilor numai în cazul cînd găsește un sprijin permanent în familie, în cazul cînd ea ajută părinților să-și însușească cunoștințele pedagogice. Colectivul nostru pedagogic desfășoară o muncă intensă în rîndurile părinților, îi înarmează cu cunoștințele pedagogice necesare, îi ajută să învingă greutățile în educația copiilor.

Adunările cu părinții pe clasă și pe școală, munca cu activul comitetului de părinți, vizitarea familiilor elevilor, organizarea unor lecții cu teme pedagogice — toate acestea întăresc colaborarea dintre școală și familie, determină unirea eforturilor acestora în munca de educare comunistă a copiilor.

Folosind diferitele forme de muncă comună cu organizațiile de comsomol și de pionieri, sprijinindu-se pe ajutorul părinților, organizîndu-și în mod creator activitatea lor instructiv-educativă, pedagogii școlii vor reuși să facă față cu succes acestei sarcini nobile și pline de răspundere.

P. MERENKOV

Convorbiri despre amabilitate și politețe

Cum putem cultiva la elevi deprinderi de conduită civilizată în școală, în localurile publice, în viața de toată ziua?

Colectivul școlii noastre a început de mult să reflecteze asupra acestor probleme. Atenția mi-a fost atrasă mai ales de elevii din clasele a V-a. Veniți din diferite școli, ei se deosebeau de masa elevilor prin faptul că erau adesea obraznici, impertinenți. Aveai impresia că n-au auzit vreodată nici despre „Regulile pentru elevi", nici despre ordinea ce trebuie respectată în școală. Elevii din aceste clase aveau nevoie de măsuri educative speciale. De aci a apărut necesitatea muncii de educare a elevilor în spiritul politeței, al amabilității, al deprinderilor de purtare civilizată.

Inițiatoarea acestei munci a fost diriginta clasei a V-a, Nina Stepanovna Kicighina. Ea a organizat cîteva convorbiri cu elevii asupra acestor teme.

Cu cîteva zile înainte de prima convorbire, ea a dat elevilor următoarea temă:

— Citiți cu atenție și gîndiți-vă bine asupra punctelor 13 și 14 din „Regulile pentru elevi". Pregătiți-vă să povestiți despre voi și despre atitudinea voastră față de cei mai mari, precum și față de colegi, despre conduita colegilor vostri în școală și acasă.

Dîndu-și seama că elevii încă nu știu să critice lipsurile colegilor și lipsurile proprii, Nina Stepanovna i-a ajutat să se pregătească pentru convorbiri. Ea le-a recomandat să citească fragmente din romanele „Tînăra Gardă" de A. Fadeev și „Vasioc Trubaciov și tovarășii săi" de Oseeva, în care se descrie atitudinea celor tineri față de cei în vîrstă.

Prima discuție a început cu un scurt cuvînt de introducere rostit de profesoară. Apoi, după unele ezitări, au început să vorbească și copiii. Punctul 13 din „Regulile pentru elevi", în care se arată că fiecare elev este dator să fie politicos cu cei în vîrstă, să se poarte modest în școală, pe stradă și în localurile publice, a atras în mod deosebit atenția lor. Copiii au recunoscut că nu toți elevii din clasa lor respectă această cerință, i-au numit pe cei care nu se poartă bine, și-au reamintit unele cazuri de atitudine grosolană față de personalul de îngrijire, față de colegi. Au dat ca exemplu elevi buni și politicoși, care întotdeauna îi salută pe oamenii mai în vîrstă, le cedează locul. De la acești copii trebuie să învățăm ce este politețea — spuneau ei. Și-au amintit cît de frumos se purta Oleg Coșevoi cu copiii, ce politicos se purta cu oamenii mai în vîrstă, cît de drăgăstos era față de mama și de bunica lui.

Diriginta clasei a făcut bilanțul celor discutate:

— Grosolănia și nepolitețea sînt însușiri foarte rele. Trebuie să ne descotorosim de ele. Dar cum să facem aceasta? Tocmai despre acest lucru vreau să vă povestesc.

Copiii au ascultat cu mare atenție expunerea profesoarei. Aceasta le-a arătat cum trebuie să se poarte în societate, apărînd cinstea școlii, respectînd regulile conviețuirii socialiste. Știm — le-a spus ea — că de multe ori elevii noștri sînt grosolani și nepoliticoși nu pentru că ar fi așa de la natură, ci pur și simplu din cauză că nu cunosc regulile conviețuirii socialiste, că le lipsesc deprinderile unei conduite civilizate.

Nina Stepanovna s-a oprit amănunțit asupra următoarelor probleme: „Cum trebuie să salutăm?", „Cum trebuie să ne comportăm cu oamenii în vîrstă?" Ea le-a povestit elevilor cum trebuie salutați părinții, frații și surorile mai mari, profesorii și colegii, cum să se comporte cu oamenii mai în vîrstă, cu persoanele necunoscute și le-a arătat cum trebuie făcute în practică toate acestea, ce expresii trebuie folosite în toate cazurile. După aceea le-a propus copiilor să repete singuri totul.

Elevii au arătat cu plăcere cum vor saluta de acum înainte pe oamenii mai în vîrstă, cum le vor mulțumi pentru diferite servicii etc. O parte din ei au declarat cu căldură că de acum înainte se vor purta așa cum i-a învățat Nina Stepanovna. Dintre ceilalți, unii au tăcut, iar alții au spus fără prea multă tragere de inimă: „Și noi vom face la fel".

Educarea unor deprinderi și obiceiuri civilizate este o muncă grea și migăloasă. Chiar și după această discuție mulți dintre elevi nu se hotărau să spună nici măcar în clasă „mulțumesc" sau „poftim". Cu atît mai mult nu foloseau aceste expresii acasă, în familie.

Peste două săptămîni, Nina Stepanovna a organizat o nouă discuție despre politețe și amabilitate. Discuția a fost foarte sinceră. S-a constatat că o parte din elevi au început să întrebuințeze cuvintele „mulțumesc" și „poftim", că unii din ei spun acasă părinților și fraților „bună dimineața", „noapte bună". Dar majoritatea elevilor se „jenează" să pronunțe astfel de cuvinte.

Pe baza unor exemple din viață și din cărți, profesoara le-a arătat copiilor că a fi civilizat și politicos este un lucru foarte frumos, iar de ceea ce este frumos nu trebuie să ne fie rușine, căci această rușine este mincinoasă și trebuie s-o înlăturăm.

Apoi profesoara a continuat discuția oprindu-se asupra unui alt punct din „Regulile pentru elevi" și anume asupra celui care spune că fiecare elev este dator să fie politicos cu oamenii mai în vîrstă.

— Ce înseamnă a fi politicos cu oamenii mai în vîrstă? — a întrebat ea. Aceasta înseamnă să nu-l întrerupi nici o dată pe cel ce vorbește, să asculți cu atenție tot ce spune. Nu te amesteca în discuțiile persoanelor mai în vîrstă dacă nu ești întrebat. Iar dacă vrei să spui ceva, cere voie: „Ivan Alexandrovici, permiteți-mi să spun și eu ceva". Vorbește numai despre ceea ce știi. Străduiește-te să vorbești clar și corect, chibzuiește asupra fiecărei fraze...

În cadrul aceleiași discuții, Nina Stepanovna a arătat ce înseamnă să te porți civilizat la masă, a vorbit despre regulile generale de conduită în localurile publice. Elevii, ca și mai înainte, au repetat toate aceste reguli.

Clasa a hotărît să urmărească în comun ca toți elevii să respecte regulile de politețe și amabilitate. Elevii au hotărît să scrie în ziarul de perete al clasei și să vorbească la adunările clasei despre felul cum vor fi îndeplinite aceste reguli.

Discuția următoare — a treia la număr — a fost consacrată punctului 17 din „Regulile pentru elevi", care spune că fiecare elev este dator să asculte de părinți, să le dea ajutor, să aibă grijă de frații și surorile mai mici.

Organizarea acestor discuții, reamintirea permanentă a regulilor de conduită, discutarea tovărășească a greșelilor elevilor, notițele publicate în gazeta de perete n-au întîrziat să influențeze întreaga purtare a copiilor. Primii care au observat acest lucru au fost părinții. Într-o zi a venit la școală mama elevei Galea, din clasa a V-a, să afle cum se poartă fetița la școală.

— De la o vreme văd că a devenit foarte bună și la locul ei, mereu vrea să-mi intre în voie: — „Mamă, lasă-mă să spăl dușumeaua!" „Mamă, tu odihnește-te, iar eu o să fac treabă" — spune ea mereu. Cînd se ridică de la masă, îmi mulțumește. Ne salută politicos în fiecare seară, cînd pleacă la culcare și în fiecare dimineață, cînd se scoală. N-am mai putut răbda și i-am spus: „Ia ascultă, fetiță dragă, n-ar fi oare bine să trec pe la școală să-i întreb pe profesori cum înveți și cum te porți?" Îmi închipuiam că se va speria—dar nu, nimic asemănător. „Du-te — mi-a spus ea — n-ai să auzi nimic rău nici despre mine, nici despre toată clasa noastră. La noi acum toți caută să fie politicoși și amabili...."

Experiența profesoarei Kicighina a devenit de multă vreme un bun al întregului colectiv. Educarea elevilor în spiritul politeței și al amabilității se desfășoară acum în școala noastră în toate clasele și fiecare profesor, fiecare diriginte aduce ceva nou și propriu în această muncă.

Învățătoarea Natalia Ivanovna Trufanova a organizat cu elevii săi din clasa I-a următoarele discuții cu privire la „Regulile pentru elevi": „De azi înainte să spunem „mulțumesc". „E bine să fii politicos". „Să ascultăm de părinți". Discuția cu tema „De azi înainte să spunem „mulțumesc" a început cu citirea povestirii „Cuvîntul fermecat" de Oseeva. Natalia Ivanovna i-a întrebat pe copii dacă întrebuințează acest cuvînt, le-a povestit cînd trebuie să-l spună, le-a explicat de ce are el o putere fermecată.

În cadrul discuției cu tema „E bine să fii politicos" Natalia Ivanovna le-a citit copiilor povestirea „Bătrînica" (din cartea „Limba maternă"). În încheiere ea a subliniat că și „Regulile pentru elevi" le cer acestora să fie politicoși, amabili și prevenitori față de persoanele mai în vîrstă.

Tematica și conținutul discuțiilor se modifică în funcție de vîrsta elevilor. Învățătoarea T. N. Iudina, care predă la clasa a IV-a, a organizat în primul semestru discuții cu temele: „Despre politețe și sinceritate" și „Fii sprijin pentru omul bătrîn, nu-i asupri pe cei mai mici, cedează locul bolnavului și invalidului". Pentru discuții au fost alese exemple din viața clasei și din „Pionierskaia Pravda".

O muncă mai temeinică de formare a deprinderilor de politețe și amabilitate se desfășoară începînd cu clasa a V-a. Acest lucru se datorește necesității unor cerințe unice față de elevii veniți din diferite școli. Astfel, dirigiții E. F. Somkinaș și T. N. Kobkova au organizat discuții cu temele: „Pionierul este un exemplu pentru toți copiii" și „Despre prietenie și colegialitate".

Diriginta clasei a VII-a, M. G. Ivanova, a organizat discuții cu temele „Apără cinstea de școlar" și „Comsomoliștii — detașamentul înaintat al tineretului sovietic". Ea s-a oprit în mod deosebit asupra problemelor privitoare la purtarea civilizată. A. M. Merinova, discutînd cu elevii de clasa a VIII-a asupra temelor „Chipul moral al tînărului sovietic" și „Cum trebuie să fie un comsomolist", a subliniat că politețea și amabilitatea constituie trăsături neconditionate ale comsomolistului.

În gazetele de perete ale claselor apar periodic notițe: „Care este atitudinea noastră față de oamenii mai în vîrstă", „Cum salutăm", „Vanea N. continuă să se poarte grosolan" etc.

Elevii din clasele superioare vorbesc în mod autocritic despre lipsurile în purtarea și atitudinea lor față de oamenii mai în vîrstă, caută să-și formeze trăsăturile omului sovietic, trăsături de caracter leniniste.

Toți dirigiții din școala noastră organizează în mod sistematic asemenea discuții, formîndu-le elevilor deprinderi și obișnuințe de conduită civilizată.

N. BRITOV
director de studii la școala medie din
Verhni-Bulaisk, raionul Ceremhovo,
regiunea Irkutsk

(Din „Ucitelskaia gazeta").

După încheierea unui an de muncă

Prof. univ. Gh. Mihoc
membru corespondent al Academiei R.P.R., decanul Facultății de matematică și fizică din București

De la an la an, rezultatele examenelor la Facultatea de matematică și fizică a Universității „C. I. Parhon" arată un progres însemnat. În anul acesta, în sesiunea din iunie s-au prezentat la examene 98% dintre studenții facultății. Procentul promovaților a crescut cu 7% față de anul trecut. A crescut de asemenea numărul studenților care au promovat toate examenele cu calificativele „foarte bine" și „bine". În anul I intră în această categorie 72% din totalul promovaților, în anul II 80%, în anul III 80%, iar în anul IV 67%.

Aceste cîteva date statistice în legătură cu rezultatul examenelor de curînd terminate ne dau prilejul să facem unele reflecții asupra organizării procesului de învățămînt din Facultatea de matematică și fizică.

Factorul cel mai important pentru buna pregătire a studenților îl constituie cunoștințele și calitățile pedagogice ale profesorului și ale celorlalte cadre didactice, care îl ajută în munca lui (asistenți, preparatori etc.).

Printre profesorii Facultății se numără o serie de oameni de știință de valoare ridicată în domeniul lor de specialitate. 16 dintre ei sînt membri titulari sau corespondenți ai Academiei R.P.R. Mulți sînt laureați ai Premiului de Stat. Activitatea științifică a acestor profesori se manifestă prin numeroase lucrări științifice publicate, prin participarea lor la diferite sesiuni științifice din țară și străinătate etc. Ei aduc o contribuție esențială la progresul științei în țara noastră.

Am început cu activitatea științifică pentru că în învățămîntul superior ea este inseparabil legată de activitatea didactică. Acum cîțiva ani apăruse în practica învățămîntului superior o idee, la care din fericire s-a renunțat repede. Anume, se credea că pentru buna funcționare a învățămîntului superior este suficient ca profesorul să-și explice cursul clar, pe înțelesul tuturor studenților, și că munca lui științifică este un accesoriu care nu se leagă de activitatea didactică — ba mai mult chiar, că de multe ori îi poate dăuna. Această idee era susținută de argumentul că savantul s-ar depărta, prin preocupările lui, din ce în ce mai mult de practica pedagogică, pe cînd cel care nu este absorbit de munca științifică poate să se dedice în întregime învățămîntului.

O asemenea concepție este indiscutabil greșită.

Pe primele trepte ale învățămîntului desigur că cea mai mare importanță o prezintă metoda de predare. Acolo fiind vorba de cunoștințe clasice, cu caracter elementar, nu se pot pune probleme importante din punct de vedere științific, deci nu este neapărat necesar ca profesorul să desfășoare o activitate științifică proprie. Este îndeajuns ca el să stăpînească cu autoritate minimul de cunoștințe pe care trebuie să le transmită elevului și să reușească să facă acest lucru.

La Facultatea de matematică și fizică se formează însă viitorii oameni de știință în domeniul fizicii și matematicii. Spre deosebire de institutele pedagogice care pregătesc profesori pentru învățămîntul mediu, Facultatea noastră are rolul de a forma viitoarele cadre de cercetători și de specialiști în fizică și matematică. Se înțelege de la sine că, în asemenea condiții, activitatea științifică creatoare a profesorului încetează de a mai fi indiferentă. Dimpotrivă, ea stă pe primul plan. Specialiști de înaltă calificare științifică în domeniul fizicii nucleare, de pildă, nu se pot forma decît în preaima unui om de știință de valoare recunoscută în acest domeniu. Modul cum se organizează o experiență și se întreprinde o cercetare nu se poate învăța decît de la un maestru deprins să facă acest lucru. La fel stau lucrurile și în domeniul matematicii. Specializarea studenților în diferite ramuri nu poate fi făcută decît de matematicieni la curent cu descoperirile științifice din specialitatea lor.

Dar mai există și un alt argument pentru care profesorii din învățămîntul superior trebuie să se ocupe intens cu munca științifică. În ultimii ani, asistăm la o evoluție rapidă a științei. Matematica și fizica au făcut în ultimele decenii progrese remarcabile. Profesorul care nu este în curent cu toate cuceririle importante ale științei din domeniul lui riscă să predea un curs învechit, lipsit de actualitate.

Se explică astfel pentru care motiv în Universitatea „C. I. Parhon" se pune un preț cu totul deosebit pe activitatea științifică a cadrelor didactice.

Strîns legată de această activitate este munca depusă de studenți în cercurile lor științifice. În Facultatea de matematică și fizică au funcționat anul acesta 11 cercuri științifice, sub conducerea directă a profesorilor șefi de catedră. La sesiunea cercurilor științifice ale Universității „C. I. Parhon" facultatea noastră a prezentat 20 de comunicări reprezentînd cercetări originale ale studenților frunțași la învățătură. Studenții Bagdasar Alexandra, Teleman Silviu, Ionescu Nicolae, Dranca Petre și Mumuianu Duna au fost premiați la conferința cercurilor științifice studențești pe Capitală. Au fost studenți ca S. Teleman, C. Foiaș, M. Stoka, S. Ciully și alții care încă de pe băncile Universității au făcut descoperiri științifice importante, publicate în revistele de specialitate ale Academiei R.P.R. Aceasta dovedește că Facultatea noastră merge pe un drum bun, pregătind cadre de cercetători valoroși în domeniul fizicii și matematicii.

O deosebită atenție a dat facultatea pregătirii aspiranților. Știința românească, pusă în slujba construirii socialismului, are nevoie de numeroase cadre de specialiști bine pregătiți în domeniul lor de activitate. Instituția aspiranturii, nou creată în țara noastră, contribuie în cea mai mare măsură la pregătirea specialiștilor de înaltă calificare științifică de care țara are nevoie.

Sub conducerea profesorilor facultății lucrează în cadrul acesteia sau al Academiei R.P.R. numeroși aspiranți, dintre care unii au trecut toate probele pentru a obține titlul de candidat în științe. Astfel, în acest an și-au susținut dizertația pentru a deveni candidați în științele fizico-matematice următorii aspiranți: Șt. Gheorghiță, cu lucrarea „Contribuții la studiul mișcărilor în medii poroase" (conducător științific prof. Caius Iacob); T. Lișcu, cu lucrarea „Aplicarea problemei momentelor în statistica matematică" (conducător științific prof. Gh. Mihoc); N. Cristescu, cu lucrarea „Asupra unor probleme de dinamică din teoria plasticității" (conducător științific acad. Gr. Moisil); R. Cristescu, cu lucrarea „Operatorul produs în spațiile lineare semi-ordonate și aplicațiile sale" (conducător științific acad. S. Stoilov); C. Andreian, cu lucrarea „Suprafețe riemenniene normal-exhaustibile" (conducător științific acad. S. Stoilov); I. Singer, cu lucrarea „Rezolvarea problemei unicității polinomului de cea mai bună aproximație pentru spații Banach oarecare" (conducător științific acad. S. Stoilov).

Prin numărul mare al absolvenților tuturor probelor de aspirantură, Facultatea de matematică și fizică din București se înscrie în rîndul facultăților fruntașe din țară în munca dusă cu aspiranții. Dar și mai îmbucurător decît numărul mare de aspiranți pentru prima oară pregătiți în țara noastră este calitatea dizertațiilor lor de diplomă. Toate lucrările se referă la probleme de actualitate din domeniul științei, la soluționarea cărora aspiranții au adus interesante contribuții originale. Fiecare dintre ei a publicat mai multe note și memorii în revistele de matematică ale Academiei R.P.R. Fiecare a dovedit că este un cercetător avînd cunoștințe tehnice în specialitatea lui și mînuind cu siguranță metodele moderne ale matematicii. Nădăjduim că acești absolvenți ai aspiranturii vor continua mai departe munca lor de creație științifică, contribuind la ridicarea prestigiului școlii matematice din țara noastră.

S-au înregistrat rezultate bune și la examenul de stat. Acesta fiind ultimul examen pe care-l dă studentul la facultate, este menit să arate cunoștințele de ansamblu pe care și le-a însușit și posibilitatea lui de a pune în aplicare, în producție, aceste cunoștințe. De aceea, la examinare trebuie să se pună puțin preț pe amănunte și pe cunoștințele bazate pe memorie, pe care candidatul le are în timpul examenului, însă după puțină vreme le uită. Interesează nivelul general științific, fondul general de cunoștințe, posibilitățile de gîndire și orientare cu care va intra absolventul în producție.

Privit din acest punct de vedere, rezultatul examenului de stat din anul acesta la Facultatea de matematică și fizică poate fi considerat mulțumitor. Din cei 70 de candidați la secțiile de fizică și matematică au fost respinși numai 7, adică un procent de 10%. Absolvenții au dovedit că sînt suficient de bine pregătiți în domeniul lor de specialitate pentru a acționa cu folos în producție.

Rezultatele bune pe care le-a obținut în acest an universitar Facultatea de matematică și fizică din București se datoresc și faptului că studenții au avut la îndemînă mai multe manuale și cursuri după care să învețe. Pînă în anul 1944, literatura românească în domeniul fizicii și matematicii era extrem de săracă. Nu existau în limba română pentru studiul matematicii și fizicii decît manuale pentru învățămîntul mediu. Pentru învățămîntul superior nu apăruseră decît cîteva cărți, de mult epuizate, ca de exemplu tratatul de teoria funcțiilor al lui David Emmanuel.

Astăzi, după o muncă de cîțiva ani, această lipsă e pe cale de dispariție. Editura tehnică, prin numărul mare de tratate de specialitate traduse din limba rusă, a pus la dispoziția studenților un vast material științific. De asemenea, este în mare progres literatura originală de matematică și fizică. În ultimii ani au apărut cărți de matematică și fizică de autori români, care oferă studenților posibilități largi de informare, depășind nevoile curente pentru examene. Mai trebuie să adăugăm că aspiranții și studenții care nu se limitează la cursurile predate la facultate au la îndemînă cărți scrise în limba română, la un înalt nivel științific, care au apărut și apar mereu în Editura Academiei R.P.R. Astăzi se poate afirma că studenții nu mai duc lipsă de cărți în limba română pentru studiul matematicii și fizicii în învățămîntul superior.

Încheind un an de eforturi rodnice, cadrele didactice și studenții facultății se pregătesc pentru o nouă etapă de muncă în viitorul an universitar, pentru noi succese în activitatea didactică și științifică.

—•—

Pregătiri pentru noul an școlar

Încă înainte de încheierea anului școlar, consiliul pedagogic al școlii de 7 ani din Sadova regiunea Suceava, și-a pus ca sarcină asigurarea din timp a condițiilor necesare pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt în noul an școlar, pentru cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară din raza școlii în clasele I-IV și pentru îndeplinirea planului de școlarizare în clasele V—VII.

Prin grija sfatului popular, localul de școală se afla la 1 iulie în perfectă stare de curățenie: toate încăperile văruite, sobele reparate, întregul mobilier pus la punct. Tot prin grija sfatului popular a început a se depozita în curtea școlii combustibilul necesar pentru iarnă.

Și cadrele didactice ale școlii se preocupă îndeaproape de pregătirea deschiderii noului an școlar. Învățătorii și profesorii duc o intensă muncă de lămurire în rîndurile părinților în vederea cuprinderii în școală a elevilor. De asemenea, ei se preocupă de pe acum de planificarea calendaristică a materiei și pregătesc materialul didactic pentru noul an școlar.

ION COZMARU
corespondent

O sută de ani de la înființarea școlii pedagogice din Iași

Se împlinesc anul acesta 100 de ani de la înființarea „Institutului preparandal de la Trei Ierarhi", devenit mai tîrziu școala normală „Vasile Lupu" și transformat, după reforma învățămîntului, în actuala școală pedagogică mixtă din Iași. În timp de un secol această școală a dat 3000 de învățători, jucînd un rol însemnat în dezvoltarea învățămîntului din țara noastră.

Școala pedagogică din Iași a fost considerată de unii ca fiind continuatoarea școlii întemeiate aici de Domnul Moldovei Vasile Lupu. De fapt, între școala lui Vasile Lupu și școala pedagogică din Iași nu a existat o legătură directă, în afară de faptul că amîndouă au funcționat la început în casele din curtea bisericii Trei Ierarhi. Încă înainte de 1821, cînd în țara noastră începe să se dezvolte capitalismul într-un ritm mai accelerat, a fost înființată la Iași, în 1813, de către Gheorghe Asachi, școala de hotarnici. După 1821, organizarea statului devenind mai complexă, începe să se simtă nevoia unui aparat funcționăresc mai larg, care să folosească în cancelarii limba poporului. Astfel, în 1826 se întemeiază, tot prin stăruința lui Gheorghe Asachi, două instituții de învățămînt: o școală normală — adică o școală elementară — la început de un an, apoi de doi ani, și un gimnaziu de 4 ani. Aceste două instituții au fost instalate în casele din curtea bisericii Trei Ierarhi.

Regulamentul Organic, prima legiuire din țările române care se ocupa cu organizarea învățămîntului, prevede înființarea de noi școli. Pentru formarea învățătorilor care urmau să predea în școlile nou înființate s-a organizat pe lîngă școala de la Trei Ierarhi un curs de pedagogie cu o durată de 3 luni.

Cursul a fost ținut de Samuel Botezatu, profesor la gimnaziu, și a fost frecventat de 7 tineri. După o practică de o lună la școala elementară de la Trei Ierarhi, tinerii au dat examen în fața unei comisii și au fost numiți învățători în același an. Aceasta poate fi considerată prima serie de învățători pe care a dat-o școala de la Iași. Ea a început însă să funcționeze regulat, cu o organizare precisă, abia în anul 1855.

În primele timpuri a predat în școală un singur profesor, iar mai tîrziu doi. Pe lîngă lecții, acestia făceau cu elevii și „exercițiu didactic" în școala primară, care se afla în același local. Școala a fost prevăzută și cu un internat cu o capacitate de 30 de locuri. În școală puteau intra tineri între 18-30 ani care se obligau să lucreze acolo unde vor fi trimiși ca învățători. Primirea în școală se făcea în ordinea studiilor. Mai întîi erau primiți acei care terminaseră 3 clase de gimnaziu sau seminarul de la Socola, apoi cei ce terminaseră școala elementară (cursul normal) și în sfîrșit cei cu școala primară neterminată. Aceștia erau obligați să o termine înainte de a trece în „anul preparandal" (cursul de pedagogie).

Cursurile școlii de învățători s-au deschis în ziua de 15 decembrie 1855, cu un număr de 23 de „preparanzi". Dintre aceștia 13 terminaseră școala primară, 5 urmau clasa a treia și 5 clasa a patra. Astfel ia ființă școala de învățători, sub numele de „Institutul preparandal de la Trei Ierarhi", avînd în primul an ca profesor și director pe Dr. Anton Velini.

La început cursurile nu s-au ținut cu regularitate. Primul curs organizat a fost ținut în anul școlar 1856—1857, cînd la propunerea directorului Velini s-a mai introdus un curs de caligrafie. În iulie 1857, la Institutul preparandal s-a ținut primul examen de absolvire. În prima serie au terminat 15 învățători.

În primii 8 ani durata cursului la școala preparandală a fost de un an. Într-un timp atît de scurt însă nu se putea realiza decît o pregătire „neindestulătoare", așa cum o considera directorul Velini. El a cerut prelungirea cursurilor la 2 ani și introducerea unor noi obiecte de învățămînt, cum ar fi istoria, geografia și gramatica. Într-adevăr, începînd din anul școlar 1863—1864, cursurile au fost prelungite la doi ani. În prima serie de doi ani a fost elev al acestei școli și marele nostru scriitor Ion Creangă. Încă înainte de terminarea cursurilor preparandale, pe care le-a absolvit în 1865 ca premiant întîi, Ion Creangă a fost numit învățător la clasa I-a a școlii primare de la Trei Ierarhi, unde preparanzii făceau „praxul metodicesc".

Printr-un decret al domnitorului Alexandru Ioan Cuza, din august 1864, la propunerea direcției școlii, Institutul preparandal de la Trei Ierarhi a căpătat numele de „Institutul preparandal Vasile Lupu", care a devenit îndată după aceea „Școala normală Vasile Lupu".

În 1874, durata cursurilor se ridică la 3 ani, iar în 1877 la 4 ani. Școala funcționează cu 4 clase pînă în 1896, cînd în urma aplicării primei legi de organizare a învățămîntului normal s-a adăugat și clasa a V-a.

Toate școlile normale din țară, care acum erau mai numeroase, se orientau după organizarea școlii „Vasile Lupu" din Iași.

Încă din 1890 cadrele didactice de la școala din Iași au cerut Ministerului, printr-un memoriu, ca durata cursurilor școlilor normale de învățători să fie de 7 ani, dintre care: un an pregătitor, 5 ani de studii și unul de activitate practică. Dar guvernele burghezo-moșierești erau împotriva unui nivel ridicat de pregătire a învățătorilor. Abia în 1904 perioada de școlarizare sporește cu încă un an. În 1931, numărul anilor de studii crește la 7, iar începînd cu 1933 la 8 ani.

În 1882 s-a organizat pe lîngă școala normală „Vasile Lupu" o școală primară specială pentru practica viitorilor învățători, școala de aplicație. Tot în anul 1882 s-a introdus în programul școlii normale lucrul manual, înființîndu-se două ateliere: unul de lucrări în lemn și altul de frînghierie. Lucrările în lemn, în special săpăturile ornamentale, au constituit una din tradițiile școlii ieșene.

Încă din primii ani de la înființare, în programul școlii de învățători de la Iași a figurat un curs de agricultură, care însă a avut un caracter pur teoretic, formal. Abia din 1891, cînd școala s-a mutat de la Trei Ierarhi pe dealul Copou, elevii au avut la dispoziție și un teren pentru aplicații practice în agricultură.

Ca și celelalte instituții de învățămînt, Școala normală „Vasile Lupu" a fost în anii regimului burghezo-moșieresc un instrument în mîna claselor stăpînitoare. Abia după eliberarea patriei noastre ea a devenit un adevărat focar de cultură pus în slujba poporului muncitor.

Datorită grijii Partidului Muncitoresc Romîn față de învățămîntul pedagogic, școala de la Iași este astăzi una din instituțiile în plină dezvoltare. De pe băncile ei ies învățători tot mai bine pregătiți, devotați poporului nostru muncitor. Elevii, în marea lor majoritate fii de muncitori, de țărani muncitori, de învățători și funcționari, sînt educați în spiritul dragostei față de patrie și popor, al vigilenței față de dușmanii clasei muncitoare și ai patriei noastre; ei sînt crescuți în spiritul devotamentului față de partid, față de masele de oameni ai muncii.

O grijă deosebită a colectivului pedagogic al școlii este de a forma la elevi o concepție științifică despre lume. Experiențele din laboratorul de fizică și chimie, activitățile pe parcela experimentală a școlii, excursiile în producție și în natură, ca și întreaga activitate din școală dau elevilor prilejul să dobîndească o temeinică pregătire practică, pentru a fi în stare să îndeplinească în condiții cît mai bune viitoarele lor sarcini ca învățători.

Elevii din anii III și IV aplică cu pricepere cunoștințele de limbă, de aritmetică, de psihologie și pedagogie în lecțiile practice pe care le țin.

Pentru dezvoltarea dragostei elevilor față de misiunea de învățător școala a organizat un sistem de activități prin care li se dezvăluie elevilor perspectivele activității multiple și frumoase a învățătorilor. Unul din mijloacele însemnate prin care elevii sînt educați în spiritul dragostei față de profesia aleasă îl constituie activitatea cultural-artistică. Foarte adesea echipele artistice ale școlii pedagogice prezintă în cadrul căminelor culturale din oraș și din împrejurimi reușite programe artistice.

Întîmpinînd aniversarea a 100 de ani de la înființarea școlii, profesorii și elevii luptă în front unit pentru ridicarea continuă a prestigiului ei, pentru noi succese la învățătură și disciplină.

M. A. ZAPODEANU
director al școlii pedagogice mixte din Iași.

Discuții

Cum am întărit colectivul de elevi

În munca mea ca diriginte a clasei a VII-a, problemele educative au ocupat un loc important. Am înțeles că numai preocupîndu-mă de aceste probleme voi putea crea în clasă o atmosferă de muncă strîngă, neîntreruptă, voi putea crea condiții pentru buna însușire a cunoștințelor și dezvoltarea multilaterală a elevilor, pentru educarea lor ca viitori cetățeni de ispravă ai țării.

Știam că o cale sigură pentru obținerea succesului în educația elevilor este închegarea colectivului clasei. Și în anii trecuți am încercat să creez un asemenea colectiv, dar n-am folosit întotdeauna mijloacele cele mai juste pentru a ajunge la aceasta. Socoteam, în mod greșit, că simpla activitate cot la cot a elevilor este suficientă pentru realizarea unui colectiv închegat. Această problemă a fost ridicată și în articolul „Despre organizarea colectivului de elevi" publicat în nr. 325 din 1 iulie al „Gazetei învățămîntului", articol care a deschis de fapt această discuție.

Aș vrea să arăt pe scurt cum am rezolvat eu această problemă. Însăși practica, viața mi-au arătat că greșesc. Deși învățau în aceeași clasă, elevii dădeau dovezi de individualism, trăgeau fiecare în altă parte. Mi-am dat seama atunci că am neglijat o problemă esențială în organizarea colectivului de elevi — și anume aceea de a crea în clasă năzuințe comune, unitate de vederi, solidaritate, tovărășie, simțul de răspundere față de faptele tovarășilor, dorința vie ca toți membrii colectivului să devină elevi buni la învățătură și disciplinați și, ceva mai mult decît dorința, participarea activă la aceasta, contribuția directă, efectivă a fiecărui elev la creșterea continuă și la apărea prestigiului clasei, la ridicarea nivelului ei la învățătură și la disciplină.

O clasă unde unii elevi manifestă dezinteres față de învățătura colegilor, unde se manifestă egoismul, nepăsarea față de tovarăși nu poate constitui niciodată un colectiv închegat. Conștientă de acest fapt, în anul școlar trecut mi-am pornit cu încredere munca de diriginte, hotărîtă să fac tot ce-mi stă în putință pentru a combate aceste lipsuri, pentru a crea în clasa mea un adevărat colectiv de elevi.

Experiența mi-a arătat că în dezvoltarea spiritului colectiv există cîteva trepte. La început însăși activitatea comună de zi cu zi a elevilor a creat la aceștia conștiința încadrării într-un colectiv. Aceasta a fost însă numai începutul. Treptat, cerințele pe care le-am adresat întregii clase, apelul la contribuția tuturor pentru îndreptarea unei situații sau pentru traducerea în fapt a unei inițiative au întărit în conștiința fiecărui elev sentimentul încadrării lui în colectiv. Aprecierea pozitivă sau negativă cu privire la rezultatele muncii clasei i-a făcut pe elevi să trăiască împreună aceleași mulțumiri și necazuri, să simtă fiecare răspunderea pentru felul cum s-au adus la îndeplinire sarcinile.

În dezvoltarea spiritului colectiv al elevilor are o mare însemnătate activitatea îndreptată spre un scop anumit, pe care o desfășoară ei în cadrul serviciului organizat pe clasă. Elevul se simte din ce în ce mai legat de tovarășii din clasă prin răspunderea față de îndeplinirea unor sarcini speciale: grija pentru materialul didactic, pentru gazeta de perete, pentru aspectul exterior al clasei, pentru ordine și curățenie etc. Grupele de elevi care au de îndeplinit aceleași sarcini constituie mici colective legate prin activitate comună. Acolo, în grupă, se dezvoltă o strînsă colaborare, ajutorul reciproc, tovărășia, prietenia.

Am căutat, treptat, să antrenez elevii în acțiuni mai largi, în care să fie cuprinși toți. Așa, de pildă, am mobilizat elevii la confecționarea materialului didactic, am organizat șezători cu programe artistice variate etc.

Muncind împreună pentru realizarea unui scop comun, elevii mei s-au apropiat mult unul de altul, au căpătat încredere în forțele lor proprii, în forțele tovarășilor lor, au simțit că este necesar să se ajute unul pe altul pentru a obține succese mai mari. Exemplul celor mai activi și cu mai multă inițiativă i-a stimulat pe cei cu mai puțină inițiativă. De unde la început unii mai spuneau „nu pot", „nu mă pricep să fac cutare treabă", spre sfîrșitul anului școlar n-am mai auzit asemenea afirmații. Elevii porneau cu mai multă încredere la acțiunile organizate în școală, știind că nu sînt singuri, ci că vor fi ajutați de tovarășii lor. Pe măsură ce se lega mai strîns colaborarea, se dezvolta spiritul colectiv, creșteau încrederea, curajul, optimismul fiecărui elev, creșteau stima și respectul reciproc, se întărea disciplina.

Au fost numeroase cazuri, în special la început, cînd în numele tovărășiei și prieteniei elevii sufleau celor chemați la lecție, ascundeau greșelile unora dintre ei, mințeau. Am avut mult de lucru pînă i-am convins că răul nu se îndreaptă prin acoperirea lui. Instructoarea de pionieri m-a sprijinit în cea mai largă măsură în această privință.

Am căutat să dezvolt printre elevii clasei mele mai larg prietenia, să-i leg prin acest sentiment înalt și puternic. Mi-am dat seama ce importanță are acest lucru în întărirea colectivului de elevi. M-am gîndit mai întîi dacă este bine să intervin eu direct în această problemă sau dacă trebuie să-i las pe elevi să-și aleagă singuri prietenii. Am considerat pînă la urmă că trebuie să intervin, dar indirect, favorizînd bunele prietenii și împiedicîndu-le pe cele nepotrivite, fără a impune aceasta, ci prin acțiuni organizate cu tact. Elevilor pe care voiam să-i împrietenesc le dădeam să îndeplinească împreună o însărcinare pentru ca el să aibă prilejul să se apropie, să se cunoască. Nu-i ușor să-i duci pe copii pe drumul prieteniei adevărate — aceasta se realizează printr-un proces complex, uneori destul de îndelungat. Am reușit însă să obțin unele succese pe acest drum, folosind atît exemplele din viață, întîmplările mărunte în aparență dar pline de semnificație din clasă și din școală, cît și cărțile care-i emoționează pe copii, care pun în fața lor idealurile cele mai nobile și le arată căile pe care pot ajunge la aceste idealuri.

Cei mai mulți dintre elevii mei știu acum că prietenia impune, în primul rînd, datoria de a-ți ajuta tovarășul să muncească mai bine, să se poarte ca un om adevărat, să-și lichideze lipsurile. Elevii care întîrziau de la lecții, care nu-și efectuau temele au fost ajutați de prietenii lor să devină punctuali, să muncească conștiincios, să se poarte tovărășește cu colegii.

Roadele strădaniei de a forma un colectiv închegat de elevi s-au manifestat tot mai vizibil în atitudinea elevilor mei. În orele educative, de exemplu, ei au început să vorbească deschis, cu curaj, despre lipsurile proprii și despre lipsurile colegilor de clasă. Schimbarea care s-a produs în atitudinea elevilor pe măsură ce se dezvolta spiritul colectiv s-a putut vedea și din limbajul folosit între copii, din atitudinea pe care o aveau în timpul jocurilor. E mult de cînd eu nu i-am mai auzit pe elevii mei rostind expresii ca acestea: „ce mă privește pe mine?", „n-ai decît", „așa-ți trebuie".

La sfîrșitul anului școlar, colectivul a început să capete autoritate, să se impună cu tot mai multă hotărîre, să se manifeste ca o forță educativă mereu mai puternică.

Noul an școlar îmi va pune în față sarcini noi și mai grele, pentru că va trebui să muncesc cu elevi pe care nu-i cunosc bine dinainte. Dar în anul acesta experiența mea s-a îmbogățit și consider că, pornind de la început pe un drum mai just, voi obține mai repede rezultate mulțumitoare.

IOANA UNGUREANU
profesoară la școala de 7 ani din comuna Oancea, regiunea Galați

ZILE DE TABĂRĂ

E greu să-ți închipui că poteca ce urcă în lungul pîrîului, într-o liniște pe care susurul apei o întărește parcă și mai mult, ascunde la capătul ei altceva decît un loc tihnit, cum numai în inima munților poți găsi. La fiecare cotitură a pîrîului ți se deschide o nouă privelește, tot mai frumoasă, cu aerul tot mai încărcat de mireasma pădurii de brad, cu liniștea aceea tot mai mare, atît de cunoscută celor ce au străbătut vreodată pădurile bucovinene.

Zarva pe care știu s-o iște cîteva zeci de copii adunați laolaltă, zarvă ce te întîmpină la sfîrșitul acestui drum tihnit, mai întîi abia auzită, abia acoperind susurul apei, apoi din ce în ce mai răsunătoare, îți pare la început atît de ireală, încît te crezi într-o lume de basm: îți închipui că s-au strîns în horă spiridușii pădurii să sărbătorească sfîrșitul ploii sau cine știe ce altă întîmplare veselă! Îndată însă te dumirești. Printre brazii ce se răresc vezi linia roșie, hotărît verticală, a unui catarg. Liniștea este spartă definitiv de acordurile nu tocmai îndemînatice, dar foarte energice, ale unei goarne pionierești. Urcînd pe o poteacă pieptișă, ajungi într-o poiană unde, în jurul catargului înalt, în cîteva clădiri îngrijite, s-a instalat tabăra de pionieri a Sindicatului muncitorilor din cooperație.

Aici, la Deia, în regiunea Suceava, și-au trimis muncitorii din cooperație din toată țara copiii să-și petreacă o parte din zilele așteptatei vacanțe. Colectivul de educatori nu-i mare. Un pumn de oameni tineri, care preiau serie după serie grupurile vesele de copii.

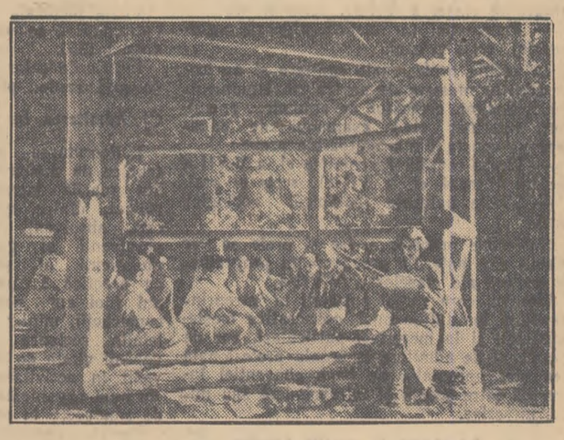

Detașamentul discută planul de muncă.

E frumoasă munca educatorului în tabără, în mijlocul munților cu priveliști minunate, printre copiii pe care-i are toată ziua sub ochi, în condiții materiale din cele mai bune. Dar nici directorul taberei, tovarășul Constantin Cozmin, nici profesoara de educație fizică Maria Prusac, nici instructoarele — tinere învățătoare ca Tina Margit — nici ceilalți membri ai colectivului pedagogic al taberei nu prea au timp să se gîndească acum la frumusețea muncii lor. E frumoasă această muncă, dar și cu multă, multă răspundere. Tot timpul trebuie să fii alături de copii, să le organizezi și să le conduci activitatea, să rezolvi nenumărate probleme de toate felurile. Programul taberei e alcătuit cu grijă pentru fiecare zi și respectat cu strășnicie, începînd de la orele de masă și cele de somn obligatoriu și terminînd cu adunările detașamentelor și excursiile. Dar dacă, pregătirile pentru tabără fiind începute încă din luna mai, aproape nu mai există probleme materiale de rezolvat, în schimb nimeni n-a putut planifica rezolvarea altora. Așa se ivește, de pildă, nevoia de a lichida sfada dintr-un dormitor al fetelor sau tendințele de devastare a copacilor tineri de către băieții care, în goana după „amintiri", se pregătesc să-i taie pe capete, pentru a-și face bastoane încrustate. Într-un caz li se mută paturile, în celălalt se strîng bricegele, în altele — alte măsuri, de moment sau de durată. În toate — același tact, aceeași răbdare, aceleași căutări pentru a găsi metoda cea mai potrivită.

Pionierele învață un exercițiu de gimnastică.

Și zilele de tabără trec una după alta, prea repede pentru copii, cu excursii în munți sau la muzeele din orașul apropiat — Cîmpulung Moldovenesc, cu adunări interesante de detașament în luminișurile sau boschetele din jurul taberei, cu sport și jocuri. Sînt în program și puncte neprevăzute: întîlniri pe potecile muntelui cu țărani bătrîni, cu plete cărunte pe umeri, ca-n cărțile cu poze, sau joaca veselă cu miei negri și lucioși ca niște drăcușori; ba, cîte odată, sînt și concursuri de alergare, cînd excursioniștii sînt prinși de cîte-o ploaie neplanificată...

În rîsete și jocuri, în adunări și excursii, sub ochii atenți ai educatorilor, colectivul de copii se strînge, băieții și fetele capătă cunoștințe și deprinderi noi și trainice, învață să fie disciplinați, să se ajute între ei, să participe la viața obștească. Și la sfîrșit de serie, îmbujorați, întăriți, cu inima plină de dragoste pentru acest minunat colț de țară, se despart cu părere de rău de educatorii lor. Iar aceștia, analizîndu-și cu seriozitate munca, se pregătesc pentru viitoarea serie. Pentru ei, tabăra nu s-a terminat. Munca continuă.

O nouă cunoștință...

V. SAPUNA

Condițiile de admitere în școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri în anul școlar 1955—1956

În conformitate cu Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. Nr. 91/1955, cu privire la organizarea învățămîntului profesional și tehnic, în anul școlar 1955/1956 va funcționa următorul sistem de școli:

A) Școli profesionale de ucenici;

B) Școli tehnice — pentru muncitori calificați și personal tehnic;

C) Școli tehnice de maiștri.

Admiterea în aceste școli se va face potrivit prezentelor instrucțiuni:

A.) Admiterea în școlile profesionale de ucenici

Admiterea în școlile profesionale de ucenici se face pe bază de examen. Se pot înscrie la examenul de admitere în școlile profesionale de ucenici absolvenți ai școlii de 7 ani, în vîrstă de 14-16 ani împliniți la 1 septembrie 1955.

Pentru meseriile la care se cer condiții fizice deosebite, limitele de vîrstă se majorează precum urmează:

a) Pentru meseriile din agricultură și cultura plantelor industriale și alimentare, meseriile din transporturi și exploatare forestieră, meseriile din construcții și materiale de construcții, precum și cele de radiologie, limita superioară de vîrstă poate ajunge la 18 ani;

b) Pentru meseriile: furnaliști, laminatori, cocsari, oțelari, cazangii, forjari, zidari de cuptoare, sticlari, filatori de bumbac, filatori de viscoză, cauciucari, tăbăcari, sondori și pentru meserii din construcția navelor, precum și pentru meseriile în care se lucrează subteran, se primesc tineri în vîrstă de 16-18 ani.

c) Vîrsta de admitere în școlile profesionale sanitare este de 18-25 ani.

Primirea ucenicilor în școală se face după trecerea examenului de admitere, în ordinea rezultatelor obținute și în limita sarcinilor de școlarizare.

În școlile profesionale de ucenici de pe lîngă S.M.T., G.A.S., centre mecanice, ferme experimentale, pentru pregătirea muncitorilor calificați necesari agriculturii (agricultor, legumicultor, viticultor, pivnicer, crescător de animale, apicultor, aviculter, veterinar, mecanic tractorist etc.) se primesc ucenici în primul rînd dintre copiii țăranilor muncitori din regiunea respectivă.

Inscrierile la examenul de admitere se fac între 10 iulie — 10 august 1955, la sediul fiecărei școli sau al centrelor școlare stabilite de ministerul, instituția sau organizația de care ele depind, pe baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

a) Certificatul de naștere (copie legalizată);

b) Certificatul de absolvire a clasei a VII-a;

c) Certificatul de sănătate, eliberat de dispensar, policlinică sau de spitale unificate de adulți, în care se va specifica rezultatul analizei sîngelui, al radioscopiei pulmonare și al examenului clinic;

d) Acte doveditoare (declarație tip), din care să rezulte situația materială a părinților sau susținătorilor legali.

Examenul de admitere în școlile profesionale de ucenici se ține între 15-25 august 1955. La școlile profesionale industriale, de transporturi și de construcții examenul de admitere constă din următoarele probe:

— Limba romînă (gramatica din programa claselor a V-VII-a, lectură literară din programa clasei a VII-a), scris și oral.

— Matematici (aritmetică, algebră, geometrie), scris și oral.

La școlile profesionale sanitare și agricole (pentru meseria de agricultor, legumicultor, viticultor, crescător de animale, apicultor, veterinar etc.) examenul de admitere va consta din următoarele probe:

— Limba romînă (gramatica cl. a V-VII-a lectură literară cl. a VII-a), scris și oral.

— Științe naturale (botanică, zoologie) oral.

Subiectele probelor scrise și orale se vor stabili din materiile prevăzute în programele școlare ale claselor a V-VII-a.

Ucenicii care vor fi angajați în întreprinderile și instituțiile mici, cooperative meșteșugărești și la meseriași particulari, vor da examenul de admitere la școala profesională cea mai apropiată, pe baza convenției încheiată între școală și întreprindere sau micul meseriaș.

B) Admiterea în școlile tehnice

1. În școlile tehnice cu o durată de școlarizare de 1—2 ani care pregătesc muncitori calificați, în meserii care cer un nivel mai înalt de cultură generală, precum și în cele care pregătesc personal tehnic (ca normator, topograf, desenator tehnic etc.) se primesc absolvenți ai școlilor medii de 10 ani în vîrstă de 17—25 ani. Primirea elevilor în aceste școli se face fără examen de admitere, în urma unei vizite medicale, în limita sarcinilor de școlarizare și în ordinea mediilor obținute la examenul de maturitate.

Inscrierile în școlile tehnice se fac între 15 august — 15 septembrie 1955, la sediul fiecărei școli, în baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

a) Certificatul de naștere (copie legalizată);

b Diploma de studii;

c) Certificatul de sănătate cu rezultatul analizei sîngelui, al radioscopiei pulmonare și examenului clinic, eliberat de spital sau policlinică;

d) Dovada situației militare pentru candidații trecuți de 20 de ani;

e) Acte doveditoare (declarații tip) din care să rezulte situația materială.

La școlile tehnice de marină și aviație înscrierile se fac între 15 iulie — 15 septembrie 1955.

Pentru meseriile sau specialitățile care cer însușiri deosebite (artă decorativă, topografi, desenatori etc.) candidații vor da o probă de verificare a aptitudinilor, în conformitate cu specificul de muncă respectiv și vor fi admiși pe baza rezultatelor obținute.

2. Pentru cerințele de cadre de specialitate ale unor ramuri de activitate economică și social-culturale, ministerele, instituțiile și organizațiile centrale (Ministerul Culturii, Ministerul Sănătății, Ministerul Căilor Ferate etc.) organizează școli speciale cu o durată de școlarizare de 2—4 ani, în care vor fi primiți absolvenți ai școlilor de 7 ani în vîrstă de 14—16 ani pe bază de examen de admitere în ordinea rezultatelor obținute la acest examen și în limita sarcinilor de școlarizare.

Examenul de admitere se ține între 15-25 august 1955.

Inscrierile la examen se fac între 10 iulie — 10 august 1955, la sediul fiecărei școli sau pe centre, în baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

a) certificatul de naștere (copie legalizată);

b) Certificatul de absolvire a clasei a VII-a;

c) Certificatul de sănătate în care se va specifica rezultatul analizei sîngelui, al radioscopiei pulmonare și examenului clinic;

d) Acte doveditoare (declarație tip) din care să rezulte situația materială a părinților sau susținătorilor legali.

Examenul de admitere constă din următoarele probe:

— Limba romînă (gramatică din programa cl. a V-VII-a; lectură literară din programa clasei a VII-a), scris și oral.

— Matematici (aritmetică, algebră, geometrie după programa claselor a V-VII-a), scris și oral.

— O probă de verificare a aptitudinilor (unde e cazul).

Pentru școlile de muzică proba de matematici va fi înlocuită cu o probă orală la istorie, din materia prevăzută în programele claselor a VI-a și a VII-a.

3. Ministerul Culturii organizează școli speciale de artă în care se primesc elevi începînd de la etatea de 7 ani, pe baza unei cereri din partea părinților sau susținătorilor legali.

Admiterea în aceste școli se face pe baza vizitei medicale și a unei probe de verificare a aptitudinilor.

Vizita medicală și probele de verificare a aptitudinilor se vor ține în perioada 15-25 august 1955.

Inscrierile celor admiși la școlile speciale de artă se fac pînă la 1 septembrie 1955.

C) Admiterea în școlile tehnice de maiștri

1. Recrutarea elevilor pentru școlile tehnice de maiștri se face în primul rînd din marile întreprinderi cu nivel tehnic ridicat, dintre muncitorii cei mai calificați, absolvenți ai școlilor profesionale, absolvenți ai gimnaziilor industriale și absolvenți ai școlilor de arte și meserii cu practică în meserie de cel puțin 2—3 ani (doi ani pentru sectoarele: agricol, construcții, minier și trei ani pentru celelalte sectoare de activitate), fără a fi depășit vîrsta de 35 de ani și care au dovedit în activitatea lor că posedă calități de buni organizatori pentru a deveni cadre de conducere în producție (maiștri).

Pentru agricultură, recrutarea elevilor se va face în primul rînd din unitățile agricole ale regiunii unde se află școala.

Admiterea în școală se face pe baza recomandării întreprinderii sau instituției de unde provin elevii, după trecerea examenului de admitere, în ordinea rezultatelor obținute la examen și în limita locurilor disponibile.

Absolvenții școlilor profesionale de ucenici care au obținut nota 5 la instruirea practică și la toate obiectele de pregătire teoretică, atît la finele fiecărui an de școlarizare cît și la examenul de absolvire, vor fi primiți în primele locuri în școlile tehnice de maiștri, fără examen de admitere, ci numai după stagiul legal de minimum 2—3 ani în meserie.

Inscrierile la examenele de admitere în școlile tehnice de maiștri se fac între 20 iulie — 20 august 1955, la sediul fiecărei școli sau la centrele fixate de ministerul, instituția sau organizația centrală tutelară, în baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

a) Certificatul de naștere (copie legalizată);

b) Certificatul (diploma) de studii;

c) Certificatul de sănătate eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care se specifică rezultatul analizei sîngelui, al radioscopiei pulmonare și examenului clinic;

d) Acte doveditoare (declarație tip), din care să rezulte situația materială;

e) Adeverința de practică în meserie, eliberată de întreprinderea unde lucrează;

f) Recomandarea întreprinderii sau instituției centrale în care lucrează;

g) Dovada situației militare, în cazul cînd candidatul depășește vîrsta de 20 ani.

Examenul de admitere se ține între 25—31 august 1955 și constă din următoarele probe:

a) Matematici (aritmetică, geometrie, algebră, trigonometrie, după programa școlilor profesionale), scris și oral;

b) Tehnologia meseriei după programa școlilor profesionale, oral;

c) Desen tehnic, lucrare grafică după programa școlilor profesionale.

La școlile agricole de maiștri, zooveterinare și silvice (cu excepția celor de mecanizarea agriculturii) proba de matematici va fi înlocuită printr-o probă de științe naturale din materia prevăzută în programele școlilor profesionale.

2. La școlile tehnice de maiștri unde vor funcționa cursuri serale sau cursuri fără frecvență, examenul de admitere se va ține în aceleași condiții ca pentru cursurile de zi. La cursurile serale și fără frecvență se pot înscrie numai candidații care ocupă în prezent funcția de maistru în producție, dar nu au studiile și pregătirea practică corespunzătoare.

Inscrierile la examenul de admitere în școlile de maiștri pentru cursurile serale și cursurile fără frecvență se fac între 1—10 septembrie 1955. Examenul de admitere se ține între 10—20 septembrie 1955.

★

Candidații care pînă în ultima zi de înscriere nu au prezentat toate actele necesare nu vor fi primiți la examenul de admitere. În cererile de înscriere la examenul de admitere se va menționa 1—2 specialități din școală, pe care dorește să le urmeze candidatul la școala profesională de ucenici, școala tehnică și școala tehnică de maiștri.

Certificatul de sănătate, declarația asupra situației materiale, adeverința de practică în meserie, recomandarea întreprinderii (pentru candidații școlilor tehnice de maiștri), trebuie să aibă o dată recentă de eliberare a lor.

Examenul de admitere este precedat de vizita medicală a candidaților, al cărui rezultat condiționează admiterea în școală.

Candidații admiși la vizita medicală se vor prezenta la examenul de admitere și la probele de verificare a aptitudinilor (unde este cazul).

Proba de verificare a aptitudinilor, pentru meseriile sau specialitățile care cer această verificare, este eliminatorie.

La școlile cu altă limbă de predare decît cea romînă, examinarea se va face în limba maternă. La aceste școli se va da în plus un examen scris la limba romînă.

Candidații admiși la examenul de admitere vor face cerere de înscriere în școala profesională de ucenici sau școala tehnică de maiștri, menționînd specialitatea sau meseria la care doresc să fie înscriși pînă la 1 septembrie 1955.

Pentru școlile tehnice de maiștri, cursurile serale și fără frecvență, înscrierea celor admiși se face pînă la 25 septembrie 1955.

Cei ce nu se vor înscrie în termen, vor fi socotiți retrași, iar locurile lor vor fi completate cu alți candidați în ordinea mediilor obținute la examenul de admitere.

La înscrierea în școală, elevii vor încheia direct, dacă au împlinit 16 ani și prin părinții sau susținătorii lor, dacă au vîrsta între 14—16 ani, angajamente cu școala sau cu întreprinderea (instituția) pe lîngă care funcționează școala, potrivit art. 22 din Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. nr. 91/1955.

Probleme ale muncii sindicale în școli

Pentru o mai bună gospodărire a fondurilor de asigurări sociale

Controlul obștesc efectuat de curînd de organele C.C. al S.M.I. asupra fondurilor de asigurări sociale a avut drept scop să cerceteze felul cum au fost gospodărite aceste fonduri, în ce măsură s-a executat planul de venituri și cheltuieli, cum s-au respectat normele legale în acordarea ajutoarelor, cum au fost respectate hotărîrile luate cu prilejul controlului obștesc organizat în anul trecut.

Controlul obștesc a constatat o îmbunătățire simțitoare în gospodărirea fondurilor de asigurări sociale. A crescut mult simțul de răspundere al organelor sindicale în realizarea planului de venituri și cheltuieli de asigurări sociale. Muncitorilor din învățămînt și studenților li s-au acordat numeroase ajutoare de boală și medicamente, ajutoare de rufărie și alăptare.

Peste 20.000 de muncitori din învățămînt și studenți își vor petrece anul acesta concediul în casele de odihnă organizate de C.C.S. și Ministerul Sănătății, iar aproape 7000 de cadre didactice se vor odihni în casele organizate de organele sindicale din învățămînt.

Sumele importante prevăzute pentru prevenirea îmbolnăvirilor și refacerea sănătății s-au cheltuit cu mai multă chibzuință. Astfel, comitetul sindical raional Gheorghieni a colaborat strîns în această privință cu unitățile sanitare și administrative, s-a preocupat de luarea măsurilor de prevenirea îmbolnăvirilor și refacerea sănătății. Medicii au avut o atitudine mai justă față de muncitorii din învățămînt și au dovedit mai multă exigență în eliberarea certificatelor.

O mare parte din cei ce au atins limita de concediu prevăzută de Decizia nr. 3 au fost pensionați.

Tot mai numeroase sînt comisiile de asigurări sociale care resping plata certificatelor care nu sînt eliberate conform instrucțiunilor. Pentru a evita plata certificatelor medicale peste termenul prevăzut de Decizia nr. 3, comisia de asigurări sociale din raionul Costești, de exemplu, ține cu strictețe evidența plății ajutoarelor de boală.

Controlul obștesc a constatat însă că mai există și o serie de lipsuri. Astfel, sînt medici care acordă certificate cu multă ușurință. Unul din aceștia este, de exemplu, dr. Aurel Ștefănescu de la Călimănești. În organizația sindicală de bază a cadrelor didactice din acest oraș, din cei 55 de membri de sindicat au fost în concediu de boală, în răstimp de cinci luni, 27. Medicul Avachian, șeful comisiei consultative de la raionul Vidra, a dat tovarășului Marin Voicu certificate pentru șase luni, în fiecare lună cu alt diagnostic. În comuna Slobozia — raionul Găești, directorul școlii și delegatul cu munca de asigurări sociale nu au sezisat faptul că tovarășa Gherghina Ionescu a primit pe timp de 12 zile și salariu și ajutorul de boală.

Deși s-au prevăzut sume importante pentru prevenirea îmbolnăvirilor și refacerea sănătății, controlul obștesc a scos la iveală lipsa de preocupare a unor comitete raionale în ceea ce privește cheltuirea acestor sume. Astfel, de pildă, comitetul raional Huedin nu a cheltuit nimic din suma prevăzută la acest capitol, iar comitetul sindical al raionului Loviștea nu a cheltuit nici un leu pentru supraalimentația t.b.c. deși în raion sînt bolnavi t.b.c.

Slaba activitate a unor organe sindicale în domeniul asigurărilor sociale se datorește în mare măsură faptului că acestea sînt insuficient îndrumate și controlate de către comitetele sindicale regionale și de către C.C. al S.M.I.

Comitetele sindicale regionale și aparatul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt duc de multe ori o muncă formală de îndrumare — ele nu urmăresc cum sînt aplicate hotărîrile Prezidiului C.C. al S.M.I., nu trag la răspundere organele sindicale și administrative care calcă instrucțiunile și hotărîrile C.C.S. Îndrumarea se face de cele mai multe ori prin instrucțiuni și circulări date din birou, fără a se pune accentul pe munca de instruire și control pe teren.

Munca de asigurări sociale n-a constituit nici pentru Prezidiul C.C. al S.M.I. o problemă centrală. Deși în hotărîrea Prezidiului C.C. al S.M.I. din ianuarie 1955 cu privire la rezultatul controlului obștesc efectuat asupra executării planului de venituri și cheltuieli la asigurări sociale este prevăzută analiza trimestrială a executării bugetului de asigurări, aceasta nu s-a făcut. Prezidiul nu s-a preocupat suficient nici de instruirea temeinică cu problemele de asigurări sociale a aparatului Comitetului Central al S.M.I. De aceea mai sînt unii activiști ai C.C. al S.M.I. care în munca lor de teren nu pot da un ajutor imediat și calificat organelor sindicale.

Este necesar ca organele sindicale să organizeze instruirea temeinică a comisiilor și a delegaților de asigurări sociale, precum și a organelor administrative care răspund în mod direct de cheltuirea fondurilor de asigurări sociale.

Rezultatele controlului obștesc efectuate în această perioadă trebuie să ducă la crearea unei opinii sănătoase în rîndul membrilor de sindicat, la folosirea cît mai chibzuită a fondurilor de asigurări sociale.

MARIA LAZĂR
MAGDALENA PETRESCU

La a 10-a aniversare a ziarului „Apărarea Patriei"

Ziarul „Apărarea Patriei", organ central al Ministerului Forțelor Armate ale R.P.R., decorat cu ordinul Steaua R.P.R. cl. I-a, împlinește 10 ani de activitate rodnică pusă în slujba întăririi capacității de apărare a patriei noastre.

Ziarul „Apărarea Patriei" aduce o contribuție de seamă la educarea de contingente de militari devotați partidului, patriei și poporului nostru muncitor, la întărirea Armatei noastre populare. Ducînd neîncetat în rîndurile militarilor cuvîntul partidului nostru, însuflețind zi cu zi pe militari în îndeplinirea exemplară a îndatoririlor lor patriotice, ziarul „Apărarea Patriei" explică în coloanele sale problemele politicii interne și externe și face cunoscute realizările regimului democrat-popular, activitatea însuflețită a oamenilor muncii pentru înflorirea patriei.

„Apărarea Patriei" contribuie la înarmarea militarilor noștri cu știința și arta militară sovietică, ajută pe cititorii militari în însușirea tehnicii noi și în îngrijirea ei exemplară, în îmbogățirea neîncetată a cunoștințelor lor, în ridicarea permanentă a măiestriei lor de luptă.

La cea de a zecea aniversare a „Apărării Patriei", colectivul redacțional al „Gazetei învățămîntului" urează ziarului „Apărarea Patriei" noi succese în educarea militarilor în spiritul devotamentului nemărginit față de partid, patrie și popor, în spiritul hotărîrii nestrămutate de a apăra cu cinste patria și cuceririle oamenilor muncii.

Vom apăra viața și fericirea copiilor

Prin reprezentantele lor la Congresul Mondial de la Lausanne, mamele din lumea întreagă, profund conștiente de importanța rolului lor în nobila luptă pentru pace pe care o desfășoară popoarele lumii, și-au spus hotărît cuvîntul în problema asigurării păcii mondiale.

Prea multe mame din lumea întreagă au trăit grozăviile războiului. Prea multe mame din lumea întreagă au încercat suprema durere de a-și pierde în război nădejdea vieții lor, copiii. Pacea nu trebuie să mai fie primejduită. Oricît de mare ar fi pericolul, noi nu putem să așteptăm în mod pasiv fatalitatea războiului.

Tocmai de aceea inimile noastre, ale mamelor, au vibrat de o emoție puternică atunci cînd am citit documentele Congresului de la Lausanne, documente care ne cheamă la luptă hotărîtă pentru apărarea vieții și a viitorului copiilor noștri.

Din toată inima ne alăturăm noi, femeile din Republica Populară Romînă, ideilor nobile cuprinse în manifestul adoptat de Congresul Mondial al Mamelor.

Așa cum ne cere manifestul, nu ne vom exprima voința de pace numai prin cuvinte, ci vom acționa pînă cînd mamele din întreaga lume vor obține realizarea nobilelor scopuri pe care și le-au propus.

Congresul Mondial al Mamelor de la Lausanne a demonstrat voința neclintită de pace a femeilor din lumea întreagă, hotărîrea lor neclintită de a apăra pacea, condiție esențială și indispensabilă pentru viața, viitorul și fericirea copiilor, care sînt viața, viitorul și fericirea popoarelor.

Ing. GEORGETA DAN
lector la Facultatea de metalurgie a Institutului politehnic din București

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Să contribuim la sporirea recoltei de porumb

Una dintre cele mai sigure metode pentru sporirea recoltelor la culturile agricole cu fecundare străină este polenizarea suplimentară artificială. De aceea, cadrele didactice au datoria să arate țăranilor muncitori cum trebuie efectuată polenizarea suplimentară artificială.

La floarea soarelui, trifoi, bumbac, lucernă și pomi fructiferi, polenizarea suplimentară se efectuează cu ajutorul albinelor, transportîndu-se la cîmp pentru fiecare hectar de cultură unul sau doi stupi.

La porumb, unde florile femeești (știuleții) sînt așezate în partea inferioară a plantei și florile bărbătești (spicul) sînt așezate la vîrf, polenizarea naturală se face cu ajutorul vîntului, care răspîndește polenul din spic pe mătasea florilor femeești (stilul cu stigmatele).

Din practică s-a observat că, oricît de favorabile ar fi condițiile în care se petrece polenizarea artificială, totuși în fiecare an există un procent ridicat de lipsuri de boabe (16-30%) care duce la o micșorare corespunzătoare a recoltei obținute. De aceea este necesară polenizarea artificială prin care se realizează fecundarea tuturor florilor care altfel ar rămîne sterile și nu ar da rod. Aceasta trebuie începută în momentul cînd a apărut mătasea la jumătate din plantele din lan și să se repete de două-trei ori în interval de 5-6 zile, pînă cînd apare mătasea la toate plantele.

Operația de polenizare suplimentară constă din strîngerea polenului de la cît mai multe plante, prin scuturarea ușoară a spicului. Polenul strîns astfel se presară cu o pensulă pe mătasea știuleților.

In munca lor de lămurire cadrele didactice vor arăta țăranilor muncitori că, pentru ca polenizarea artificială să reușească este necesar să se respecte următoarele reguli:

1. Culegerea polenului să se facă dimineața, între orele 7-9, în fiecare zi pentru plantele polenizate în ziua respectivă, deoarece polenul își pierde vitalitatea de la o zi la alta.

2. Polenizarea trebuie să fie făcută în fiecare zi numai pînă la ora 11, deoarece polenul nu trăiește pe căldurile mari din timpul zilei.

3. Pentru ca polenizarea să se facă și în mod natural, prin vînt, colectarea polenului trebuie să se efectueze din două în două rînduri, iar pe rînd, din trei în trei plante.

Colectarea polenului se poate face în orice vas, iar polenul poate fi presărat pe mătase cu o pensulă cu coada lungă (50 cm.), la capătul căreia se leagă un mănunchi de fire de lînă sau bumbac. De asemenea, se poate confecționa din carton și tifon un colector special, în formă de cornet, în care se adună polenul.

In cazul cînd polenul s-a scuturat în lanul respectiv și nu mai putem recolta polen pentru florile femeești care au ajuns mai tîrziu la maturitate, trebuie să strîngem polen din alt lan însămînțat mai tîrziu, sau de pe o suprafață însămînțată special pentru aceasta, cu 7-10 zile mai tîrziu, și care trebuie să fie de 10 ori mai mică decît lanul mare.

ION EFTIMIE
conferențiar la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București

Informație

Societatea de științe matematice și fizice, filiala București, anunță absolvenților școlilor medii, candidați la examenele de intrare la institutele de învățămînt superior, organizarea unui ciclu de conferințe de fizică și rezolvări de probleme de matematică în perioada 15. VII — 15. VIII a.c.

Conferințele se vor ține în fiecare vineri și marți, începînd de la 15 VII a.c., în amfiteatrul „Spiru Haret" de la Universitatea „C. I. Parhon", ora 8 dimineața.

Programul conferințelor va fi afișat în holul Facultății de matematică și fizică (str. Academiei 14).

In preajma conferinței de la Geneva

Au mai rămas doar cîteva zile pînă la deschiderea conferinței de la Geneva.

Popoarele consideră convocarea conferinței de la Geneva un succes al politicii de pace și colaborare internațională, al politicii de rezolvare pașnică, pe calea tratativelor, a problemelor internaționale litigioase, politică promovată de guvernul sovietic și sprijinită de toate forțele iubitoare de pace din lume. Convocarea conferinței șefilor guvernelor celor patru mari puteri constituie, în același timp, o rușinoasă înfrîngere a politicii „de pe poziții de forță" promovată și trîmbițată în toate felurile de cercurile agresive în frunte cu cele din S.U.A.

Oamenii cinstiți din toate țările lumii își pun mari speranțe în conferința șefilor guvernelor celor patru mari puteri. „Lumea întreagă — se spune în Apelul de la Helsinki — își îndreaptă speranțele spre ei. Prima lor datorie este de a învinge neîncrederea reciprocă".

Neîncrederea reciprocă constituie desigur pentru lucrările conferinței de la Geneva un obstacol de care trebuie să ținem seama. După cum se știe elementele agresive americane și cele ale altor state occidentale, au îndrăgit într-atît politica „de pe poziții de forță" încît au determinat o considerabilă încordare în relațiile internaționale, au creat și au cultivat o atmosferă de neîncredere între state. Această neîncredere a împiedicat și îngreunat rezolvarea multor probleme internaționale litigioase. Ea constituie și pentru lucrările conferinței de la Geneva o piedică, dar nu una care nu poate fi înlăturată. Dimpotrivă, întreaga desfășurare a evenimentelor internaționale dovedește că există toate premizele ca neîncrederea să fie învinsă, ca încordarea internațională să fie micșorată și să se facă noi pași pe drumul asigurării păcii.

Acțiunile guvernului sovietic — care dovedesc din plin că Uniunea Sovietică năzuiește nu prin vorbe, ci prin fapte spre atenuarea încordării internaționale — au netezit în mare măsură calea spre conferința cvadripartită de la Geneva, au întărit convingerea popoarelor că această conferință poate să dea rezultate pozitive. La 21 iunie președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tov. N.A. Bulganin, a arătat încă odată că guvernul sovietic este de acord să participe la conferința de la Geneva pornind de la faptul că țelul conferinței va fi micșorarea încordării internaționale și întărirea încrederii în relațiile dintre state. Vom depune toate eforturile pentru ca acest țel să fie realizat — a declarat N.A. Bulganin — și sperăm că și ceilalți participanți la această conferință vor tinde spre același lucru.

Intîlnirile la cel mai înalt nivel pot fi utile și se pot desfășura cu succes numai dacă toate părțile participante tind sincer să contribuie la aceasta. De aceea este necesar ca și puterile occidentale, asemenea Uniunii Sovietice, să manifeste prin fapte dorința de a contribui la succesul conferinței de la Geneva.

Opinia publică internațională a urmărit cu îngrijorare și vigilență poziția S.U.A. față de conferința șefilor celor patru mari puteri. După ce multă vreme au avut o atitudine cu totul nefavorabilă ideii unei astfel de conferințe, cercurile conducătoare americane, sub presiunea opiniei publice, s-au declarat de acord cu ținerea conferinței. În ultimul timp unii conducători ai S.U.A. și-au exprimat chiar unele intenții bune față de conferință. În recentele declarații ale președintelui Eisenhower, bunăoară, se găsesc pasaje pozitive a căror însemnătate nu poate fi subestimată. Opinia publică a observat cu satisfacție că președintele S.U.A. a declarat că dacă se pot găsi mijloace pentru a înlătura omenirea de povara fricii și a încordării, aceste mijloace trebuie studiate în cea mai mare măsură.

Popoarele cer însă ca bunele intenții să nu rămînă vorbe goale, ca bunăvoința să fie manifestată prin fapte.

Opinia publică internațională știe bine că elementele cele mai agresive din occident, în frunte cu cele din S.U.A., n-au renunțat la planurile lor de a împiedica folosirea posibilităților favorabile care s-au ivit pentru destinderea încordării internaționale. Pentru a condamna la eșec conferința șefilor guvernelor celor patru mari puteri cercurile agresive folosesc toate metodele — de la propagarea pesimismului și neîncrederii în posibilitatea de a se ajunge la un acord, pînă la prezentarea celor mai absurde propuneri pentru a fi incluse pe ordinea de zi a conferinței.

Conferința de la Geneva va da rezultate pozitive dacă va ține seama de marea forță a opiniei publice, de voința popoarelor. Această voință s-a făcut puternic simțită cu prilejul recentei Adunări Mondiale a Păcii. În principalul document al acestei adunări — Apelul de la Helsinki — se arată că întîlnirea de la Geneva a șefilor celor patru mari puteri poate să împlinească speranțele popoarelor. Popoarele sînt convinse că deși există divergențe profunde un acord asupra unor probleme importante poate fi realizat și numeroase probleme pot fi rezolvate astăzi prin tratative.

Poporul romîn este convins că întîlnirea șefilor celor patru mari puteri poate deveni un moment de însemnătate istorică mondială, dacă reprezentanții tuturor guvernelor vor veni la conferință cu dorința sinceră de a aduce o contribuție esențială la cauza păcii și securității internaționale. Guvernul sovietic și-a dovedit prin fapte dorința de a aduce o contribuție esențială la cauza păcii și securității internaționale. Alături de toate popoarele lumii poporul nostru așteaptă ca acum, cu prilejul conferinței de la Geneva, șefii guvernelor S.U.A., Angliei și Franței să dovedească, la rîndul lor, de asemenea prin fapte, bunele lor intenții.

Examenele din sesiunea august 1955 la școlile de cultură generală și școlile pedagogice

Ministerul Învățămîntului comunică:

1. — Examenele elevilor amînați (corijenți, amînați medical etc.) de la școlile de cultură generală de zi și serale și școlile pedagogice au loc între 15 și 20 august a.c., cu excepția următoarelor categorii de elevi care se vor prezenta la aceste examene între 1—3 august: elevii din clasa a 7-a, curs de zi, elevii din anii 1—4 de la cursurile fără frecvență ale școlilor pedagogice și elevii clasei a 10-a (de la școlile de zi și serale), care au avut note anuale sub „3" la 1—2 obiecte, indiferent dacă aceste obiecte sînt sau nu sînt prevăzute la examenul pentru diploma de maturitate.

2. — Examenele fără frecvență la școlile de cultură generală și la școlile pedagogice au loc între 1—12 august a.c.

3. — Examenul pentru diploma de maturitate pentru elevii amînați și cei care dau examene fără frecvență are loc între 4—11 august.

Elevii de la cursurile fără frecvență se prezintă la obiectele ce nu sînt prevăzute la examenul pentru diploma de maturitate între 1—3 august.

4. — Examenul de stat pentru candidații înscriși la cursurile fără frecvență ale școlilor pedagogice are loc între 13—22 august.

★ ★ ★

Printre lucrările plastice pregătite de pictorii din țara noastră pentru Festivalul de la Varșovia sînt multe opere inspirate din viața școlii.

În clișeu: lucrarea grafică „Stan Mihai, elev C.F.R." de Dan Hatmanu.

★ ★ ★

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.